STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

SALVAREA PERICULOASĂ

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE

SALVAREA

PERICULOASĂ

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Dangerous Rescue
2001

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

Crimă. Răpiree. Tortură.

Jenna Zan Arbor nu se va opri vde la nimic în încercarea ei de a descoperi secretele Forţei – şi de a le folosi pentru propria putere şi lăcomie.

Un Jedi a rămas în puterea ei şi este în pericol. Şi o planetă întreagă este ţinută ostatică din cauza planurilor ei sinistre.

Doar o singură echipă de Jedi îi stă în cale...

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Obi-Wan Kenobi auzi uşa alunecând în spatele lui. Sistemul de blocare scoase un clic şi şuieră. Se opri din scurt, copleşindu-l un val de neputinţă.

— Nu, spuse el.

Tovarăşa sa, Astri Oddo, se întoarse spre el.

— Ce este?

Obi-Wan privi cu disperare spre uşa închisă.

— Nu-l pot părăsi.

— Dar ţi-a ordonat să pleci.

Punându-şi mâinile pe uşă, Obi-Wan clătină din cap.

— Nu pot.

Astri aşteptă o clipă. Nu se mişcă, dar el îi simţi nerăbdarea. Capul ei proaspăt ras strălucea în lumina slabă şi cenuşie. O ceaţă grea cădea precum ploaia şi se aduna sub formă de picături pe pielea lor.

— Obi-Wan, nu avem timp, spuse ea. Trebuie să ajung la Templu.

Obi-Wan aprobă din cap, dar totuşi nu se putu mişca. Tatăl lui Astri, Didi Oddo, murea în Templul Jedi. Astri avea antitoxina care îl putea salva. Astri fusese bucătar la cafeneaua tatălui ei, iar i se alăturase curajoasă lui Obi-Wan în planul său îndrăzneţ de a pătrunde în laboratorul secret al lui Jenna Zan Arbor. Reuşiseră să ducă până la capăt doar o parte din misiune. Recuperaseră antitoxina necesară. Dar Maestrul lui Obi-Wan, Qui-Gon Jinn, încă mai era înăuntru. Obi-Wan se întoarse şi privi

repede pe strada întunecată, cercetând fiecare umbră.

— Unde sunt Cholly, Weez şi Tup? Ei ar putea să aranjeze transportul.

— Nu sunt aici, spuse Astri, furia strângându-i vocea în timp ce scana strada. Ştiam că nu putem avea încredere în ei.

Obi-Wan lepădă gândul la cei trei ticăloşi. Fuseseră de acord să stea de veghe în caz că apărea Ona Nobis, vânătorul de recompense pe care Astri o imitase pentru a intra înăuntru. Ar fi trebuit să-i avertizeze pe Obi-Wan şi Astri dacă sosea, dar nu o făcuseră. Drept urmare, Jenna Zan Arbor ştiuse că erau intruşi în laborator, iar Qui-Gon fusese prins în capcană. Evident, Cholly, Weez şi Tup fugiseră.

Dar nu asta era important pentru Obi-Wan acum. Ci faptul că trebuia să o ducă pe Astri la Templu. La fel cum era şi nevoia de a intra din nou în laboratorul secret ca să poată lupta cot la cot cu Maestrul său.

— Lasă-mă să o contactez pe Tahl, spuse el.

Astri îi întinse comunicatorul. Pe al lui i-l dăduse deja lui Qui-Gon, împreună cu sabia sa de lumină.

Vocea clară a Cavalerului Jedi Tahl se auzi o clipă mai târziu.

— Sunt aici, spuse ea la obiect.

Obi-Wan îi explică rapid situaţia.

— Jenna Zan Arbor are un alt prizonier despre care pretinde că Qui-Gon nu îl ştie, dar că îi este apropiat. Ce crezi că înseamnă asta?

— Am o idee, spuse Tahl. Continuă.

— Va fi eliberată o otravă în sângele prizonierului dacă Qui-Gon părăseşte clădirea. Mi-a ordonat să părăsesc laboratorul şi să o duc pe Astri înapoi la Templu. A spus că ajungerea în siguranţă a antitoxei era cel mai important lucru. Am... simţit că trebuie să plec, Tahl.

— Bineînţeles că da, spuse Tahl crunt. Qui-Gon a avut dreptate să-ţi ordone asta. Dar nu vreau să părăsiţi Simpla-12.

Obi-Wan simţi cum îl cuprinde uşura. El era doar un Padawan. Avea nevoie de permisiunea unui alt Maestru Jedi pentru a nu-l asculta pe Qui-Gon, chiar dacă Maestrul său era în prezent captiv.

— Dar Didi? întrebă Astri pe un ton urgent.

— Nu îţi face griji, Astri. Maestra Jedi Adi Gallia şi

Padawana ei, Siri, urmează să sosească pe Simpla-12 în orice moment. Ar trebui să le vedeţi nava în câteva secunde. Pilotul te poate aduce înapoi la Templu cu antitoxina. Obi-Wan, tu vei lucra cu Adi Gallia şi Siri pentru a-l salva pe Qui-Gon. Vom începe cu o echipă mică, dar vom trimite mai mulţi Jedi pe Simpla-12 în caz că veţi avea nevoie de ei.

Obi-Wan văzu o sclipire argintie pe cerul plumburiu.

— Le văd nava. O să revin.

Închise comunicatorul şi privi transportorul mic şi elegant care ateriză pe un câmp din apropiere. Mai lucrase cu Adi şi Siri înainte. Adi era un Jedi strălucit şi plin de resurse, având un dar pentru intuiţie. Siri era o luptătoare dură şi se confrunta cu pericolul fără nicio ezitare. Relaţiile dintre cei doi Padawani ar fi putut fi uneori tensionate, dar nu putea să ceară o echipă mai bună pentru a-l salva pe Qui-Gon. Văzu silueta regală a lui Adi coborând pe rampă. O urma Siri, mai mică şi cu părul blond. Privirea ascuţită a lui Adi scană zona înconjurătoare, observând totul. Apoi se grăbi spre ei. Dădu din cap spre Obi-Wan şi privi spre Astri.

— Transportorul te aşteaptă. Fie ca Forţa să fie cu tine.

Chiar şi într-un moment de mare urgenţă, Astri se gândea la alţii. Puse mâna pe braţul lui Obi-Wan.

— Ştiu că Qui-Gon va fi în siguranţă.

— Şi eu ştiu că Didi va fi bine, îi răspunse Obi-Wan.

Trecuseră prin multe împreună. Astri nu avea antrenament Jedi, nici nu era sensibilă la Forţă şi abia reuşea să atingă o ţintă cu un foc de blaster. Cu toate astea, Obi-Wan ajunsese să-i admire numeroasele abilităţi. Teama ei era evidentă, dar asta nu o împiedicase niciodată să acţioneze.

Acum bâjbâi după vibrolama de la centură.

— Ţine. S-ar putea să ai nevoie de ea.

El o luă.

— Mulţumesc. Ne revedem la Templu.

Muşcându-şi buza, Astri aprobă din cap. Apoi se repezi, clătinându-se puţin în cizmele ridicate pe coapsă pe care le îmbrăcase pentru a o imita pe Ona Nobis.

Mâna lui Siri se aşeză uşor pe mânerul sabiei de lumină. Părul ei blond strălucitor era pieptănat drept pe spate şi ascuns pe după urechi. Aspectul ei fără capricii se potrivea cu felul în care ataca problemele. Nu pierdea niciodată timpul.

— Tahl ne-a contactat acum o clipă, îi zise ea lui Obi-Wan. Zan Arbor a blocat toate comunicaţiile din laborator, dar Qui-Gon a reuşit să trimită un ultim mesaj către Templu. Zan Arbor s-a închis cu celălalt prizonier. Dacă Qui-Gon încearcă să intre pe uşă, va ucide captivul. El caută o altă modalitate de a pătrunde în interiorul acelei camere.

— L-a văzut pe celălalt prizonier? întrebă Obi-Wan.

Siri clătină din cap.

— Credem că ştim cine este, spuse Adi. Este un Maestru Jedi.

Obi-Wan tresări.

— A reuşit să ţină ostatici doi Maeştri Jedi? Cum s-a putut întâmpla aşa ceva?

— Noor R'aya e un Jedi mai în vârstă, explică Adi. Nu mai trăieşte în Templu. Nu mai merge în misiuni, ci a ales să-şi trăiască restul zilelor în izolare şi meditaţie, pe planeta sa natală. A dispărut în urmă cu câteva săptămâni şi l-am tot căutat.

— I-am urmărit dispariţia până la vânătorul de recompense, Ona Nobis, explică Siri. De îndată ce i-am spus asta lui Tahl, ne-a povestit despre implicarea Jennei Zan Arbor. Noor R'aya trebuie să fie fiinţa pe care a simţit-o Qui-Gon în laborator.

— Prima noastră problemă este cum să intrăm, spuse Obi-Wan. Nu sunt ferestre şi este doar o singură uşă. Alte echipe Jedi sunt pe drum, dar cu cât amânăm mai mult, cu atât riscăm mai mult vieţile lui Qui-Gon şi Noor R'aya. Şi Simpla-12 nu are poliţie de securitate. Suntem doar noi.

— Nu este o problemă, spuse Adi cu seninătate. Avem o cale de intrare.

Capitolul 2

— Am aflat prin contactele noastre că cineva caută o navă pentru a transporta pe Simpla-12 un număr mare de droizi asasini de pe piaţa neagră, pentru protecţie, spuse Adi. Ştim că persoana este Jenna Zan Arbor. Am depistat vânzătorii de droizi. Acum trebuie doar să obţinem acordul lor ca să ne introducă prin contrabandă, odată cu transportul.

— Când se presupune că se va efectua transferul? întrebă Obi-Wan îngrijorat.

— Cât mai curând posibil, răspunse Adi. Vânzătorii de droizi au impresia certă că Zan Arbor intenţionează să părăsească planeta. Ar fi putut minţi, dar presupun că planurile ei de plecare sunt în spatele urgenţei cererii. Are nevoie de protecţie pentru a pleca şi oriunde ar merge. Ştie că Jedii sunt pe urmele ei.

— Dacă intenţionează să plece, nu putem aştepta întăriri, observă Obi-Wan.

Adi aprobă din cap cu un aer sumbru.

— Sunt de acord. Să ne îndreptăm spre depozitul unde sunt încărcaţi droizii. Ne aşteaptă vânzătorii.

Depozitul era o structură metalică murdară care se înclina alarmant într-o parte. Fundaţia era scufundată adânc în noroi. Acoperişul constant de nori de pe Simpla-12 făcea ca ploile să fie frecvente, iar Obi-Wan, Siri şi Adi se strecurară prin noroiul adânc până la glezne pentru a ajunge la intrare.

Când Obi-Wan deschise uşa, auzi voci familiare.

— Gibbertz şi şuncă, droizii aceştia sunt vechi. Nu ai putut găsi câteva modele mai noi?

— Oh, desigur, de ce nu ai spus asta? Lasă-mă să bag mâna în buzunarele mele adânci, pline de credite, şi să plătesc pentru ele.

Obi-Wan gemu cu voce tare.

— Să nu-mi spui, îi zise el Adi şi Siri, că vânzătorii de droizi sunt Cholly, Weez şi Tup?

— Îi cunosti? întrebă Adi.

Chiar atunci, Cholly îl văzu pe Obi-Wan.

— Prietene! strigă el cu o voce caldă care nu-i disimula nervozitatea.

— Jedi Kenobi! urmă Weez în timp ce Tup alunecă în spatele lui pentru a se ascunde. Nu ne aşteptam să te vedem!

— De ce? întrebă Obi-Wan, mergând spre ei. Pentru că aţi crezut că sunt prizonierul lui Zan Arbor? Pentru că v-am spus că aţi putea-o împiedica pe Ona Nobis să se apropie de clădire şi voi aţi fugit în schimb?

— Ei bine, nu, spuse Weez, mutându-se nervos de pe un picior pe altul. Nu aş spune că din cauza asta.

Tup scoase capul din spatele lui.

— Suntem de partea ta, Obi-Wan.

— Atâta timp cât nu trebuie să vă riscaţi gâtul, observă Obi-Wan.

— Ei bine, desigur, spuse Weez. Dar suntem aşa cu toată lumea!

— Stai, lasă-mă să mă gândesc. Am spus vreodată că suntem curajoşi? Nu cred! sublinie Cholly.

— Şi Ona Nobis este o fiinţă foarte înspăimântătoare, spuse Weez.

— Vai, spuse Tup, expirând zgomotos. Trebuie să recunoşti asta. Dar am urmărit-o!

— Da? întrebă tăios Obi-Wan. Unde s-a dus?

— La propria ei navă, răspunse Cholly. A părăsit Simpla-12, ştim sigur asta.

Cel puţin îi dăduseră o informaţie. Ona Nobis plecase definitiv. Îi spusese lui Zan Arbor că nu va mai munci pentru ea. Avea clienţi mai profitabili.

— Acum puteţi să vă compensaţi faţă de mine, spuse Obi-Wan, încruntându-se. I-aţi dezamăgit pe Jedi o dată. Să nu cumva să o faceţi din nou.

— Niciodată, niciodată, niciodată, spuse Weez clătinând din cap.

— Decât dacă nu e vreun pericol teribil, adăugă Tup repede.

— Treaba asta nu ar trebui să fie periculoasă pentru voi, spuse Adi. Tot ce ne dorim, este să ne lăsaţi să ne ascundem în transportul vostru de droizi către Zan Arbor. Vom găsi o modalitate de a ne strecura afară după ce aţi plecat.

— Ah, spuse Cholly. Asta va fi după ce vom fi plătiţi?

— Da, spuse Adi nerăbdătoare. Avem nevoie doar de o cale de a intra în clădire.

Cholly, Weez şi Tup schimbară priviri între ei.

— Scuzaţi-mă că întreb acest lucru, spuse Cholly. Dar nouă ce ne iese?

— Cu alte cuvinte, sună riscant, explică Weez dornic. Şi nu există nicio recompensă pentru riscul nostru.

— Ei bine, n-o să vă plătim, zise Adi. Îşi fixă privirea întunecată, poruncitoare, asupra celor trei, care se foiră sub privirea ei. Asta doriţi să sugeraţi?

— Bineînţeles că nu, spuse Tup dârz.

— Cu excepţia cazului în care, desigur, este foarte important pentru voi să intraţi în laborator – suficient de important pentru a da câteva credite... Vocea lui Cholly se stinse când Adi continuă să-l privească fix. A fost doar un gând, adăugă el slab.

— Ce zici de asta, sugeră Siri pe un ton plăcut. Ne ajutaţi sau vă vom distruge toţi droizii.

— Siri! Vocea lui Adi era ascuţită. Jedii nu ameninţă.

Gura lui Siri se închise, dar continuă să se uite cu înverşunare la Cholly, Weez şi Tup, cu mâna pe mânerul sabiei de lumină.

— Am două motive pentru care ar trebui să ne ajutaţi, zise Obi-Wan, încercând să-şi reţină nerăbdarea din voce. Nu aveau timp de pierdut. În primul rând, pentru că îmi sunteţi datori. Şi în al doilea rând, pentru că Jedii sunt mai buni ca prieteni decât ca duşmani. Şi cred că voi trei aveţi nevoie de prieteni.

— Este foarte adevărat, deoarece toată lumea ne dispreţuieşte, fu de acord Tup cu tristeţe.

— Bine, vă vom ajuta, decise Cholly. Dar aşteaptaţi până ieşim din clădire înainte de a începe să vă agitaţi săbiile Jedi.

Siri merse pe lângă sania antigravitaţională pe care cei trei încărcau droizi. Sania nu avea carcasă exterioară, fiind doar o platformă cu parbriz.

— Dar cum ne vom putea ascunde? Ne vor vedea imediat.

— Nu aveţi un vehicul acoperit, un skiff, de exemplu? întrebă Adi.

— Abia ne-am putut permite sania, spuse Cholly. Dar lăsaţi-mă să vă arăt ceva. În primul rând, trebuie să descărcăm droizii. Weez, Tup!

Cholly, Weez şi Tup descărcară cei cinci droizi pe care îi încărcaseră deja pe sanie. Apoi Cholly apăsă o manetă şi se deschise un compartiment ascuns în sanie. Era deghizat în mod inteligent, astfel încât să pară că face parte din carcasa vehiculului.

— Ocazional, mai avem nevoie să transportăm obiecte în secret, explică Cholly.

— Vrei să spui prin contrabandă, spuse Siri.

Adi privi compartimentul.

— Nu prea este loc, dar cred că putem să ne strecurăm cu toţii.

— Mai întâi trebuie să vă ascundeţi. Apoi o să încărcăm droizii, le explică Weez.

— Asta înseamnă că va trebui să descărcaţi droizii înainte, ca să putem ieşi, observă Siri cu o încruntare.

Adi bătea darabana cu degetele pe centura utilitară.

— Nu este o situaţie ideală. Va trebui să vă oferiţi să descărcaţi droizii imediat ce ajungem în interior.

Cholly nu păru fericit să audă asta, dar aprobă din cap.

— Cum rămâne cu programarea droizilor? întrebă Adi. Zan Arbor v-a dat deja instrucţiuni?

Weez clătină din cap.

— O să îi programeze singură.

— Oferă-te să o faci. Inventează ceva, sugeră Adi. Apoi sabotează-i într-un fel. Este mai bine pentru noi dacă nu ne vom confrunta cu douăzeci de droizi de atac.

— Vom face tot posibilul, spuse Cholly. Ar fi bine să vă strecuraţi înăuntru sau o să întârziem la întâlnire.

Adi îşi strecură corpul lung şi elegant în micul compartiment şi rămase întinsă. O urmă Siri. Obi-Wan se strecură şi el înăuntru.

— Oof, mormăi Siri. Fii atent la coate.

— Nu am unde să le pun, răspunse Obi-Wan.

— Linişte, voi doi, spuse Adi. Nu vom rămâne aici mult timp.

Chipul vesel al lui Tup se profilă deasupra lor.

— Am să închid panoul. Nu vă faceţi griji, există destulă ventilaţie.

— Sper că da, zise încet Obi-Wan în timp ce panoul aluneca la câţiva milimetri de feţele lor răsturnate. Nu-mi place

că trebuie să avem încredere în ăştia trei.

— Poate pentru că prietenii tăi par atât de nedemni de încredere? spuse Siri.

— Nu sunt prietenii mei, mormăi Obi-Wan.

De ce trebuia Siri să-l înţepe mereu?

Timp de mai multe minute lungi, îi auziră pe Cholly, Weez şi Tup încărcând droizii, certându-se şi agitându-se încontinuu.

— Cu cât vom încărca mai mulţi, cu atât va lua mai mulţi, dacă avem noroc! exclamă Cholly. Nu îi pune aşa, Tup, ocupi prea mult spaţiu.

— Vai, fac tot ce pot mai bine.

Adi oftă.

— Toate astea durează prea mult. Bătu în panoul de deasupra. Grăbiţi-vă! strigă ea.

— Da, da, ne grăbim. Doar câteva minute în plus, strigă Cholly.

Obi-Wan închise ochii. De ce i se cerea mereu să fie răbdător în momentele în care stătea ca pe ghimpi? Fiecare secundă de întârziere era frustrantă.

— Cunoscându-l pe Qui-Gon, vorbi Adi încet, sunt sigură că are propriul său plan, Obi-Wan. Nu suntem noi singura sa cale de salvare.

— Şi eu sunt sigur că are, spuse Obi-Wan, recunoscător pentru cuvintele liniştitoare ale lui Adi.

— Există un singur lucru care mă frământă, murmură Adi. Sper doar ca planul său nu se lovească de al nostru.

Capitolul 3

Timp de zile întregi, când fusese blocat în camera plină de vapori, tot ce voise Qui-Gon era să iasă şi să-şi întindă muşchii. Mulţumită Padawanului său, fusese eliberat din cameră. Dar acum, când în sfârşit era liber, s-a trezit că se afla într-un spaţiu şi mai strâns – o conductă de ventilaţie. Jenna Zan Arbor se închisese în camera în care îl ţinea pe celălalt prizonier. Fusese o mişcare înţeleaptă. Ştia că Qui-Gon nu va îndrăzni să intre. Ştia că nu s-ar juca cu viaţa celeilalte fiinţe. Nu putea folosi sabia de lumină a lui Obi-Wan pentru a trece prin uşă. Nu putea să ia nicio măsură agresivă. Cu un senzor implantat în corp şi celălalt în corpul prizonierului, amândoi ar putea fi morţi instantaneu. Trebuia să se folosească de şiretenie. Găsise conducta de ventilaţie care trecea prin tavan. Se târâse prin ea pentru ceea ce păruse a fi o perioadă lungă de timp. Nu putea scoate niciun zgomot care să o alerteze şi trebuia să fie atent şi la traseul pe care îl urma. Conductele diferite erau ca un labirint. Dar dacă era atent, putea ajunge la tavanul de deasupra lui Zan Arbor.

Ce apoi? se întrebă Qui-Gon. Ar putea să o atace de sus. Dar dacă declanşatorul senzorului era ascuns în îmbrăcămintea ei? Şi chiar dacă ar fi undeva, pe o consolă, ar fi putut s-o convingă să dezactiveze senzorii? Ar putea să o creadă dacă spunea că îi dezactivase? Nu ştia răspunsurile la aceste întrebări. Dar nu putea aştepta în faţa uşii, întrebându-se ce se întâmpla înăuntru. Observă o gură de aerisire în faţa lui şi se îndreptă cu grijă spre ea. Îşi coborî faţa şi privi prin ea.

În sfârşit, era deasupra laboratorului. Văzu vârful capului lui Zan Arbor.

În mijlocul încăperii se afla acelaşi tip de cameră transparentă în care fusese ţinut şi el. Era umplută cu un gaz tulbure, aşa că nu putea să vadă ocupantul.

Zan Arbor mergea înainte şi înapoi cu paşi scurţi şi rapizi. Îi recunoscu mişcările furioase. Mai era ceva care nu era în regulă.

— Să nu crezi că mă poţi păcăli, spuse furioasă Zan Arbor.

Ştiu că încerci să mori. Refuzi să accesezi Forţa. Dar nu voi lăsa să se întâmple una ca asta! Se îndreptă spre o masă cu echipamente. Vrei să mori? întrebă ea pe un ton tăcut. Atunci află ce simţi atunci când mori!

Întoarse un buton indicator. Qui-Gon nu ştia ce anume făcea. Nu putea decât să-şi imagineze. Scopul lui Zan Arbor era să descompună Forţa în elementele ei esenţiale, pe care le-ar fi putut măsura şi controla. Qui-Gon ştia pe propria piele cât de nemiloasă putea fi dacă subiectul nu era cooperant.

Rezistă, îl îndemnă el pe prizonier în tăcere.

— Ei bine? Opri butonul. Încă mai eşti interesat să mori? Acum arată-mi Forţa!

Qui-Gon o văzu aruncând o privire atentă spre un cronometru pentru a verifica timpul. Era oarecum sub presiune. De ce?

— Bine, atunci. Dacă nu te pot folosi, atunci eşti doar o povară. Dar o să-ţi iau tot sângele înainte de a muri, doar pentru că ai fost atât de necooperant.

Mâna ei se duse din nou spre buton. Era timpul să acţioneze. Qui-Gon trase sabia lui Obi-Wan dintr-o mişcare rapidă şi exersată şi se lăsă spre înapoi pentru a trece prin aerisire. Dar se opri chiar la timp, atunci când un indicator bâzâi şi Zan Arbor ezită. Ea apăsă butonul de comunicare.

— Transportul de droizi, strigă o voce.

— Era şi timpul, mârâi ea şi ieşi din cameră fără să mai vorbească.

Qui-Gon se aşeză mai bine, gândindu-se. Nu putea elibera prizonierul până când nu ştia că Zan Arbor era imobilizată şi incapabilă să-l omoare. Dar orice întârziere i-ar putea cauza pieirea. Era mai neputincios în libertate, decât fusese atunci când era prizonier. Ce ar trebui să facă?

Capitolul 4

Călătoria cu sania a fost lină cât timp au fost afară, dar Cholly, Weez şi Tup avură probleme cu manevrarea vehiculului pe holurile înguste ale laboratorului. De fiecare dată când Weez se izbea de vreun perete, Obi-Wan, Astri şi Adi erau aruncaţi unul în celălalt şi droizii zăngăneau zgomotos deasupra lor.

— E de ajuns! Obi-Wan recunoscu tonul poruncitor al lui Zan Arbor. Opreşte-te! Poţi descărca acolo unde eşti.

Cu o ultimă cutremurare, motorul repulsorlift coborî sania pe podea.

— Poţi vedea că am adus doar cei mai buni droizi, spuse Cholly.

— Aceştia sunt cei mai buni droizi ai tăi? Mi-ar plăcea să văd şi restul.

— Să mă ierţi că spun asta, dar suntem pe Simpla-12, doamnă, spuse Weez cu respect. Nu prea avem de unde alege.

— Presupun că da. Dă-mi PCI-ul.

Obi-Wan se încordă. Procesorul Central de Informaţii ar fi programat toţi droizii simultan. Adi îl instruise lui Cholly să încerce să programeze el însuşi droizii. Dar îi va permite Zan Arbor să facă acest lucru?

— Mai este problema banilor noştri..., spuse Cholly.

— Nu până nu când nu sunt sigură că droizii ăştia sunt operaţionali.

— Îi pot programa eu pentru dumneavoastră, doamnă, se oferi Cholly. Este parte din serviciul nostru. Dorim să fiţi mulţumită!

— Voi fi mulţumită dacă îi programez eu însumi. Dă-mi PCI-ul. Se părea că Cholly ezitase, pentru că Zan Arbor izbucni: Acum!

Adi oftă. Obi-Wan ştia la ce se gândea. Ar fi fost mai uşor dacă nu ar fi fost nevoie să se ocupe de droizii de luptă. Auziră o serie de bipuri şi sunetul droizilor care se mişcau pe măsură ce erau activaţi.

— Urmaţi numai comanda mea vocală, zise Zan Arbor. Mă veţi înconjura şi mă veţi proteja. Vom pleca spre platforma de

lansare de la subnivelul unu în cinci minute.

Droizii bipăiră un răspuns afirmativ.

— Acum descărcaţi-i şi vă voi plăti creditele, le spuse Zan Arbor lui Cholly, Weez şi Tup. Repede!

Deasupra capului, Obi-Wan auzi zgomotul droizilor care erau dezlegaţi şi daţi jos de pe sanie.

— Ai grijă, Tup! strigă Cholly. Tocmai ai...

— Nu eu am făcut-o! Weez...

— Nu trageţi aşa, împingeţi...

— Nu încolo, ci aici, idioţilor! strigă Zan Arbor.

— Am reuşit!

— Ba nu, nu ai reuşit!

— Ba da!

— Nu, tu...

Un zgomot scârţâit şi un bubuit puternic făcură să se cutremure sania.

— Vai, spuse Tup cu voce slabă. Presupun că nu am reuşit.

— Du-te mai în colo, Tup, strigă Cholly.

— Dacă nu ai striga aşa, nu aş fi atât de confuz, zise Tup tremurat. Lasă-mă...

Sania se ridică uşor în aer. Apoi se prăbuşi.

— Opreşte motorul! O răstorni! ţipă Zan Arbor. Cad droizii...

— Gibbertz şi şuncă, lasă-mă pe mine...

— Nu atinge aia! ţipară Cholly şi Weez în acelaşi timp.

Fu prea târziu. Tup lovi maneta ascunsă şi uşa compartimentului se deschise. Adi, Obi-Wan şi Siri căzură pe podea. Se rostogoliră departe de motorul repulsor, în timp ce sania plutea la câţiva centimetri deasupra podelei.

— Jedii! ţipă Zan Arbor.

Majoritatea droizilor fuseseră descărcaţi, iar Jedii aterizaseră chiar în mijlocul lor. Sania îi împinsese lângă perete.

— Atac! strigă Zan Arbor, îndepărtându-se de sanie. Trageţi pentru a ucide!

Faţa lui Tup deveni albă şi se aruncă pe podea. Cholly şi Weez săriră de pe sanie. Droizii se rotiră, poziţionându-şi blasterele încastrate în braţe.

Adi, Obi-Wan şi Siri întinseră mâinile după săbii. Focul de blaster izbucni din toate direcţiile. Erau prinşi într-un foc încrucişat mortal.

Capitolul 5

Qui-Gon tocmai se hotărâse să treacă prin gura de aerisire şi să îl salveze pe prizonier, când auzi sunetul focurilor de blaster. Asta putea însemna doar un singur lucru. Sosise o echipă Jedi. Cu o mişcare lină, tăie conducta cu sabia de lumină a lui Obi-Wan şi sări pe podea. Apoi ieşi pe uşa laboratorului şi năvăli în hol, alergând spre sunetele luptei. Trecu de un colţ şi scană bătălia dintr-o singură privire.

Jedii se confruntau cu douăzeci de droizi înarmaţi. Obi-Wan nu avea sabie de lumină, ci doar o vibrolamă. Jenna Zan Arbor stătea în colţul opus, privind scena. Batjocura de pe chipul ei îl anunţă că era încrezătoare în victorie.

Qui-Gon mai privi câteva clipe pentru a înţelege strategia lui Adi. Chiar în timp ce tăia droizii, îl proteja şi pe Obi Wan de salvele distrugătoare. Folosea o serie de combinaţii scurte şi rapide menite să ascundă faptul că progresa în mod constant către Jenna Zan Arbor şi spre holul care dădea spre restul laboratorului.

Obi-Wan folosea vibrolama în mod eficient, dar nu era potrivită pentru a opri salvele de blaster. Qui-Gon se decise, chiar în timp ce sărea, că treaba lui era să-şi protejeze Padawanul, lăsând-o pe Adi să meargă după Zan Arbor.

Un fulger de uşurare veselă aprinse faţa lui Obi-Wan când îl văzu pe Qui-Gon venind spre el. Momentul său de distragere fu acoperit de Adi, care, cu o lovitură fulgerătoare, distruse un droid care îndreptase blasterul către Obi-Wan. Qui-Gon coborî, eliminând doi droizi în timp ce ateriza şi învârtindu-se pentru a devia focul celui de-al treilea. Fu surprins să afle că, deşi reuşise, timpul său de reacţie fusese lent. Nu putea avea încredere în corpul său să se mişte repede.

Zilele de captivitate îl afectaseră mai rău decât crezuse.

Qui-Gon avu un sentiment de satisfacţie când văzu că expresia lui Zan Arbor se transformă în una de alarmă. Ştia acum că sorţii se întorseseră împotriva ei. Cu un ordin ascuţit, ceru să o înconjoare patru droizi. Spatele ei era lipit de perete. Qui-Gon accesă Forţa pentru a-l ajuta să depăşească slăbiciunea

corpului. Atacă abil, străpungând corpurile metalice ale droizilor în timp ce Siri se învârtea şi cobora, sabia ei de lumină devenind o ceaţă. Jocul de picioare al tinerei fete era impecabil. Obi-Wan era jenat de vibrolama sa, dar continua să atace constant, transpiraţia revărsându-i-se pe faţă.

Mai rămăseseră doar cinci droizi, cu excepţia celor din jurul lui Zan Arbor. Qui-Gon nu avea nevoie să se uite la Adi pentru confirmarea faptului că atrăsese droizii spre ea. Aveau să îi prindă într-o manevră de cleşte.

Înţelegându-i intenţia, atât Siri, cât şi Obi-Wan se grăbiră să-l flancheze.

Planul ar fi funcţionat perfect dacă Tup nu ar fi ales chiar acel moment pentru a încerca să fugă. Auzind o uşoară pauză în salvele de blaster, ieşi de sub sania plutitoare şi se năpusti spre hol. Din păcate, se izbi de doi droizi, împingându-i înapoi spre Obi-Wan. Droizii se rotiră şi îşi ridică braţele spre Tup, pregătiţi să tragă asupra lui.

— G-giberbtz şi ş-şuncă! ţipă Tup.

Obi-Wan era cel mai aproape. Accesă Forţa şi sări, coborând cu ambele picioare şi lovind direct în cei doi droizi, care se clătinară şi focurile de blaster ratară. Obi-Wan ateriză şi îşi mişcă vibrolama spre primul droid, care îşi ridică blasterul spre el. Qui-Gon întinse o mână pentru a folosi Forţa ca să facă droidul să zboare.

Nu se întâmplă nimic. Adi inversă direcţia pentru a-l tăia frumos pe cel de-al doilea droid în două.

— Zan Arbor, spuse Siri scurt.

Jenna Zan Arbor profitase de distragere pentru a se strecura din spatele droizilor care o păzeau şi a părăsi sala. Tocmai dispărea într-un turbolift.

— Sunt şi scări, îi spuse Qui-Gon lui Adi. A doua uşă din stânga.

— Siri şi cu mine o vom urmări, spuse Adi, plecând deja.

— Noi ne vom ocupa de prizonier, spuse Qui-Gon, făcându-i semn lui Obi-Wan.

Alergă pe coridor, cu Padawanul alături. Năvăliră în laborator. Qui-Gon se îndreptă spre camera plină de nori şi tăie materialul cu sabia lui Obi-Wan. Materialul transparent se desprinse şi gazul scăpă într-un nor vaporos.

Camera era goală.

— Am fost păcăliţi, spuse Qui-Gon încet.

— Poate Noor R'aya se află în celălalt laborator, sugeră Obi-Wan.

Qui-Gon se arătă uimit.

— Noor R'aya? Prizonierul era un Jedi?

— Adi crede aşa.

— A spus că nu îl cunosc, dar că am fost apropiat de el, murmură Qui-Gon. Bineînţeles că aşa este. Fiecare Jedi are o legătură cu ceilalţi.

— Ar trebui să ne îndreptăm spre platforma de lansare, spuse Obi-Wan. Zan Arbor a spus că se află la nivelul inferior.

— În acest caz, spuse Qui-Gon, sunt sigur că nu este acolo. Vino, Padawan.

Nu ştia cu siguranţă dacă avea dreptate, dar ajunsese să cunoască felul în care gândea mintea lui Zan Arbor, modul în care îşi făcea strategiile. Îi plăcea să schimbe situaţia, astfel încât Jedii să se afle acolo unde nu trebuiau să fie, în timp ce ea încerca să scape.

Deci, în loc să se îndrepte spre sub-nivelul unu, Qui-Gon se îndreptă spre acoperiş. Nu avea încredere în turbolift. Fără îndoială că avusese grijă să fie sabotat.

Folosi scările, cu Obi-Wan pe urmele lui.

Năvăliră pe acoperiş chiar la timp pentru a vedea nava Jennei Zan Arbor ridicându-se în aer. Văzură corpul lui Noor R'aya aşezat lângă ea. Era prăbuşit de parcă ar fi fost prea slab pentru a-şi ridica privirea. Zan Arbor zâmbi şi flutură mâna cu o fracţiune de secundă înainte de nava să ţâşnească spre atmosfera superioară.

O pierduseră din nou.

Capitolul 6

Obi-Wan aştepta în timp ce medicul Jedi, Winna Di Uni, se ocupa de Qui-Gon. Localizase senzorul implantat în fluxul său sanguin şi îl extrăgea cu grijă. În timp ce aştepta, Obi-Wan căută prin laborator şi localiză sabia de lumină a lui Qui-Gon. Îi făcu o mare plăcere să o pună înapoi în mâinile Maestrului său.

— Ce mai face Didi? o întrebă Obi-Wan pe Winna.

Ea zâmbi.

— Este în curs de recuperare. Deja sugerează modalităţi mai bune de a-şi pregăti mesele.

Qui-Gon gemu.

— Orice ai face, nu-l asculta.

Abilităţile lui Didi de bucătar-şef erau dezastruoase.

Winna atinse umărul lui Qui-Gon.

— Ai trecut printr-o traumă, Qui-Gon. Corpul tău nu şi-a revenit complet. Presupun că ar fi inutil pentru mine să-ţi spun să o iei mai uşor.

Qui-Gon tresări când coborî de pe masa de examinare.

— Nu până când nu îl găsim pe Noor.

Obi-Wan văzu semnele de oboseală pe care le ratase în bucuria sa de a-şi vedea Maestrul bine şi în siguranţă. Jenna Zan Arbor aproape golise de sânge corpul lui Qui-Gon. Îl ţinuse închis pentru perioade lungi de timp. Pielea lui părea palidă şi faţa îi era trasă. Experienţa îl slăbise.

— Eşti sigur că nu ar trebui să te întorci la Templu? îl întrebă el pe Qui-Gon cu voce joasă.

— Nu, spuse Qui-Gon tăios.

Adi şi Siri intrară cu paşi mari în cameră.

— Am verificat toate fişierele din computer, spuse Adi pe un ton clar. Nu există nicio indicaţie despre locul unde ar putea merge.

— Avea un asistent, pe Nil, spuse Qui-Gon.

— Nu mai este cazul, spuse Siri. L-am găsit într-una dintre camerele depozit. O injecţie letală, bănuim.

— Devenise o povară, spuse Qui-Gon, întorcându-se. Nu se va opri de la nimic.

— Da, de aceea trebuie să o găsim, acceptă Adi încet.

Cholly, Weez şi Tup priviră de după colţ.

— Dacă nu mai aveţi nevoie de serviciile noastre, ne-am gândit că ne-am putea întoarce la existenţa noastră afectată de sărăcie, dar sigură, spuse Cholly.

— Avea creditele în mână, spuse Weez. Dacă Tup n-ar fi pornit motorul...

— Sau nu ar fi lovit droizii...

— Vai, totul este din vina mea, tot timpul, întotdeauna, se plânse Tup.

— Da, aşa este, spuseră împreună Cholly şi Weez.

Comunicatorul lui Qui-Gon semnaliză.

— Este Tahl.

O hologramă miniaturală a lui Tahl apăru în faţa lor.

— Sunt uşurată să aud că sunteţi în siguranţă şi că Didi îşi va reveni, spuse ea. Forţa este cu noi. Winna, cum este Qui-Gon?

— Bine, spuse Qui-Gon cu asprime.

— Scuză-mă, dar ţi-am pus cumva ţie întrebarea? zise Tahl. Era unul dintre puţinii Jedi suficient de curajos pentru a-l provoca pe Qui-Gon, mai mult chiar, pentru a-l lua peste picior. Winna?

— A suferit un traumatism serios, spuse Winna. Cel mai bun sfat al meu ar fi să ne întoarcem la Templu, dar ştiu că este nevoie de el aici. Nu vor exista pagube de durată. Are nevoie doar de odihnă şi de mâncare.

— Atunci îl vei elibera ca să plece într-o misiune? întrebă Tahl.

— Să mă elibereze? tună Qui-Gon iritat. Încă mai sunt captiv?

— Nu, eşti un Jedi încăpăţânat care şi-ar putea împinge corpul dincolo de limitele cu care s-ar putea descurca, răspunse Tahl.

— Nu văd niciun pericol pentru el, spuse Winna cu reticenţă. Am mai văzut cât de repede îşi poate recupera Qui-Gon puterile. Atâta timp cât a fost sincer cu mine despre cum se simte şi nu ascunde nicio slăbiciune.

Qui-Gon se uită la ea.

— Sunt sigur că le-a ascuns, spuse Tahl crunt. În orice caz, trebuie să o urmărim pe Jenna Zan Arbor. Consiliul doreşte ca

cele două echipe Jedi să se unească pentru a-l găsi pe Noor.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Siri. Deci, va trebui să lucreze din nou cu ea, cot la cot. Spera că învăţase ceva mai multă smerenie de la ultima lor misiune.

— Am veşti pentru tine, Obi-Wan, spuse Tahl. Şi nu îţi vor plăcea. Nici mie nu-mi plac. De îndată ce s-a asigurat că Didi se va recupera complet, Astri a părăsit Templul. A plecat să o urmărească pe Ona Nobis, sperând să obţină recompensa.

— Astri nu este pe măsura lui Ona Nobis! strigă surprins Obi-Wan.

Tahl oftă.

— Ştiu asta. Cu toate astea, Jedii nu poate face nimic. Ea nu mai doreşte protecţia noastră. Nu o putem forţa.

Obi-Wan simţi frustrarea şi îngrijorarea luptându-se în el. Şi totuşi, ştia că Tahl avea dreptate. Jedii nu puteau proteja cu forţa. Şi misiunea lui era să o găsească pe Jenna Zan Arbor.

— Adi şi Qui-Gon, contactaţi-mă când veţi decide următoarea mişcare, termină Tahl. Între timp, eu voi coordona căutarea navei lui Zan Arbor.

— Este o galaxie mare, spuse Qui-Gon.

— Atunci ar fi bine să încep, spuse Tahl şi închise.

Din ce în ce mai mult, Obi-Wan ajunsese să aprecieze că o aveau pe Tahl ca element de legătură în cadrul Templului. Când o salvaseră pe Tahl, oarbă, de pe Melida/Daan, nu se aşteptase niciodată cât de importantă avea să devină în viaţa şi în misiunile lor.

— A fost o aventură straşnică, dar trebuie să plecăm, spuse Cholly.

Adi se întoarse spre ei.

— Suntem recunoscători pentru ajutorul vostru. Regretăm că aţi fost prinşi în bătălie.

Weez flutură din mână.

— N-a fost nicio problemă.

— Mai ales că s-a terminat, spuse Tup, scoţând un oftat uşurat.

Dând o ultimă plecăciune şi un semn rapid cu mâna de la Tup, cei trei se grăbiră să iasă din laborator. Fără îndoială, erau nerăbdători să scape de Jedi, gândi Obi-Wan. Nu era de mirare că Cholly, Weez şi Tup erau doar nişte infractori fără speranţă. Curajul nu se potrivea cu lăcomia lor. La primul semn de necaz,

fugeau.

Qui-Gon se întoarse spre Adi.

— Aţi descoperit tu şi Siri ceva care ne-ar putea ajuta, în timp ce investigaţi dispariţia lui Noor?

— Nu cred, zise Adi gânditoare, dar permite-mi să-ţi spun câte ceva despre el. Noor avea o legătură profundă cu Forţa, ceea ce l-a făcut să aleagă o viaţă de meditaţie atunci când a devenit bătrân. A părăsit Templul şi s-a întors pe planeta sa natală, Sorl, unde plănuise să trăiască într-o izolare liniştită. A construit o casă simplă la poalele marelui lanţ muntos din Cragh. Lucrurile nu au ieşit chiar aşa cum se aşteptase.

— Aşa cum rar se întâmplă, remarcă Qui-Gon.

Adi aprobă din cap.

— Când eu şi Siri am ajuns pe Sorl, am descoperit că, pentru a trece timpul, Noor începuse să creeze mici peisaje din pietre, beţe şi vegetaţie. A făcut mici animale şi figuri şi le-a aşezat în aceste peisaje imaginare, locuri pe care le văzuse de-a lungul vieţii sale îndelungate. Le-am văzut în curtea şi pe câmpurile din jurul casei lui. Erau fermecătoare. Frumoase.

— Ah, spuse Qui-Gon. Şi au început să atragă o oarecare atenţie.

Adi zâmbi.

— De la copii. Au început să vină să-l privească pe Noor lucrând. A început să le facă jucării. Curând, a fost implicat şi în viaţa comunităţii. Viaţa lui de izolare a devenit o viaţă de angajament.

— *Viaţa te surprinde. Acceptă darul*, recită Qui-Gon zicala Jedi.

— Deci vezi, tot ce ştim despre Noor nu ne va ajuta aici, termină Adi. Cred că trebuie să ne concentrăm pe Jenna Zan Arbor. Totuşi, o mare parte din viaţa ei este un mister...

Comunicatorul lui Obi-Wan începu să semnalizeze. Se depărtă câţiva paşi pentru a accepta comunicarea.

— Numele meu este No Muna şi sunt medic la Centrul Medical de pe Sorrus, spuse o voce. Mi-a fost dat numele tău de către Astri Oddo...

— Astri este în regulă?

— Mă tem că nu. Un accident – mă tem că nu este conştientă. Mi-a dat numele tău înainte să leşine. A cerut să vii aici. Yinn La Hi este capitala lui Sorrus, în sistemul...

— Da, ştiu unde este, îl întrerupse Obi-Wan. Mulţumesc. Dacă se trezeşte, spune-i că sunt pe drum.

Întrerupse comunicarea. Ceilalţi încetaseră să mai vorbească şi îl ascultau. Întâlni privirea lui Qui-Gon.

— Trebuie să mă duc, spuse el.

Qui-Gon se încruntă, dar Obi-Wan ştia că era o încruntare de concentrare, nu de nemulţumire.

— Da, spuse el. Nu o putem lăsa pe Astri singură pe Sorrus. Dar şansele de a-i găsi pe Zan Arbor şi Noor scad cu fiecare moment de întârziere. Eu şi Adi vom rămâne aici pentru a începe căutarea. Te duci cu Siri pe Sorrus şi o însoţiţi pe Astri înapoi la Templu, dacă poate călători. Ori ne vom întâlni înapoi la Templu, ori vă vom spune unde trebuie să veniţi. Qui-Gon păru să-şi amintească că trebuia să colaboreze cu Adi. Se întoarse spre ea. Eşti de acord?

A durat o clipă înainte ca Adi să răspundă.

— Sunt de acord. Se întoarse către Siri. Te trimit singură cu Obi-Wan. Asta înseamnă că am încredere să nu te angajezi în luptă cu vânătorul de recompense Ona Nobis, sau să o urmăreşti, până nu mă contactezi.

— E valabil şi pentru tine, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Ona Nobis se va gândi la răzbunare dacă va şti că eşti pe Sorrus. Nu vă daţi de gol. Nu provocaţi nicio perturbare. Şi contactaţi-ne imediat ce o vedeţi pe Astri. Acum, ar trebui să vă găsim un mijloc de transport.

Capitolul 7

Sorrus era o planetă mare, dintr-un sistem aglomerat, şi le fusese uşor să găsească un mijloc de transport care să îi aducă direct acolo. După aterizarea în capitala Yinn La Hi, Obi-Wan şi Siri îi mulţumiră pilotului.

— Acum vom avea probleme, îi spuse Obi-Wan lui Siri în timp ce ieşeau din zona ocupată a platformei de aterizare. Nu există indicatoare în oraşele de pe Sorrus şi trebuie să ne găsim drumul spre Centrul Medical.

— De ce nu întrebăm pe cineva? ceru Siri.

— Nu vom ajunge prea departe. Sorrusienilor nu le plac străinii.

— Faci să fie totul atât de greu, Obi-Wan, îl ironiză Siri. Trebuie doar să fii politicos. Se apropie de un cuplu Sorrusian, cu braţele pline cu produse de pe piaţa în aer liber. Scuzaţi-mă, zise Siri. Ne puteţi spune unde este situat Centrul Medical?

Cuplul îi aruncă o privire goală, apoi continuară să discute în Sorrusiană, ca şi cum Siri nu ar fi existat.

— Au fost nepoliticoşi, spuse Siri. Salută un tânăr Sorrusian care se plimba pe acolo, cu mâinile băgate în buzunarele tunicii. Scuză-mă. Companionul meu şi cu mine suntem străini aici. Avem nevoie o direcţie către...

Tânărul se întoarse şi se îndepărtă de ei.

— Acum mă crezi? întrebă Obi-Wan. Eşti sigură că ai fost suficient de politicoasă?

— Sunt paranoici, mormăi Siri, trecându-şi mâna prin păr. Cum o să găsim locul?

— Centrul ar trebui să fie destul de mare şi pe o stradă principală, spuse Obi-Wan, cu ochii scrutând strada din faţa lui. Şi pilotul a spus că el credea că este aproape de centrul oraşului. Ar trebui să fie chiar pe aici, pe undeva.

După câteva minute de mers rapid, Obi-Wan şi Siri găsiră complexul. Yinn La Hi era un oraş plin de viaţă, iar Centrul Medical era întins pe o suprafaţă mare. În curând avea să ocupe chiar şi mai mult spaţiu. Era în construcţie o aripă nouă.

— Acum va trebui să convingem pe cineva să ne spună

unde este Astri, observă Siri în timp ce treceau prin uşi într-un atrium strălucitor care roia cu Sorrusieni.

— De ce nu încerci? întrebă Obi-Wan. Te-ai descurcat atât de bine mai devreme.

Siri îi aruncă o privire iritată. Obi-Wan merse înainte, spre Recepţie.

— Am primit un mesaj de la No Muna că Astri Oddo a fost adusă aici pentru tratament.

Funcţionarul Sorrusian din spatele biroului nu spuse nimic, ci continuă să apese pe tastatură. Obi-Wan se aplecă peste birou, frustrat. Vorbi clar şi insistent.

— Prietena mea este rănită şi trebuie să o văd!

Funcţionarul îşi ridică privirea spre el cu precauţie.

— Care ai spus că este numele tău?

— Obi-Wan Kenobi.

O scânteie de recunoaştere aprinse privirea goală a funcţionarului.

— Ah, mi s-a spus să te aştept. Te rog să îl consulţi pe medicul Rai Unlu. Te aşteaptă acolo.

Obi-Wan văzu un Sorrusian scund şi suplu, care stătea lângă un stâlp. Purta un halat medical şi avea un mic datapad. Obi-Wan şi Siri se grăbiră spre el şi Obi-Wan se prezentă.

— Oh, da, Astri Oddo. Un caz trist. Nu ştim cum şi-a primit rănile, spuse grav doctorul Sorrusian. Lasă-mă să verific pentru a vedea starea ei. Apăsă mai multe taste. Ah. Şi-a recăpătat cunoştinţa. Ăsta este un semn bun.

— Trebuie să o văd, spuse Obi-Wan.

— Desigur. Dar mai întâi trebuie să completaţi informaţiile de înregistrare. Toţi străinii trebuie să facă acest lucru pe Sorrus. Va trebui să mergeţi în Aripa A, Nivelul 27, camera 2245X. Astri se află în aripa M, la capătul opus al complexului. După ce completaţi informaţiile, puteţi solicita indicaţii de orientare pentru camera ei de la Oficiul de Registratură.

— Mult noroc, mormăi Siri.

— Dar asta va dura prea mult timp! obiectă Obi-Wan. Trebuie să o văd acum.

— De ce să nu completez eu înregistrările în timp ce Obi-Wan o vizitează pe Astri? sugeră Siri. Ar fi bine?

Rai Unlu păru nesigur.

— Nu asta este procedura...

— Am venit de atât de departe să o văd, spuse persuasiv Obi-Wan. Şi a fost grav rănită.

— În regulă, spuse Rai Unlu, privind în jur pe ascuns. Dar nu spune nimănui. Te voi duce la Astri. Însoţitoarea ta poate urma indicatoarele către Aripa A. Vor fi semne către Oficiul de Registratură.

Siri aprobă din cap.

— Noroc, Obi-Wan. Voi veni în camera lui Astri imediat ce am terminat.

Siri plecă cu paşi mari, iar Rai Unlu îi făcu semn lui Obi-Wan.

— Pe aici.

Obi-Wan îl urmă din atriul zgomotos printr-o serie de coridoare strălucitoare. Păşiră pe o rampă în mişcare şi au fost duşi din aripă în aripă. În cele din urmă, Rai Unlu ieşi de pe rampă în aripa L.

— Trebuie să mergem pe jos de aici.

Merseră repede prin aripă, trecând pe lângă uşile închise ale secţiei. Apoi ajunseră la un semn pe care scria INTRATREA INTERZISĂ.

— Secţie restricţionată, doar pentru străini, îi explică Rai Unlu, grăbindu-se.

Spre surprinderea lui Obi-Wan, păşiră printr-o uşă într-un hol parţial finisat. Sănii mici cu materiale de construcţie erau împrăştiate pe coridor şi prin reţeaua deschisă a tavanului, Obi-Wan văzu conducte şi fire.

— Centrul Medical este foarte aglomerat. A trebuit să o introducem în aripa nouă..., spuse Rai Unlu.

— Dar nu este terminată, spuse Obi-Wan, păşind peste un vas plin de nituri.

— Tot primeşte cele mai bune îngrijiri, îl asigură Rai Unlu. Sorrus are cele mai bune facilităţi medicale din galaxie.

Era o afirmaţie pe care Obi-Wan o mai auzise în alte lumi. Astri fusese transportată în aripa aceasta îndepărtată doar pentru că era o străină? Sorrusienii nu se remarcau prin ospitalitatea lor, dar se aşteptase la un mediu ceva mai steril.

— Este chiar aici, a treia uşă din stânga ta, spuse Rai Unlu. Eu trebuie să mă întorc. Am o urgenţă.

— Aşteaptă, spuse Obi-Wan.

— Îmi pare rău, trebuie să plec, spuse Rai Unlu. Sunt

semnalizat. De urgenţă!

Se întoarse şi aproape că o luă la fugă pe hol. Prudenţa crescută a lui Obi-Wan se transformă în îngrijorare. Simţi o tulburare în Forţă care îl alarmă. Pregătit de orice, mâna i se duse spre mânerul sabiei de lumină. Cu prudenţă, deschise cea de-a treia uşă din stânga. În loc de o cameră privată, se trezi într-o secţie de spital parţial construită. Erau grinzi deasupra capului şi un cadru din duroţel. Doar doi dintre pereţi fuseseră construiţi. Abia avu timp să vadă o umbră pâlpâind, nimic mai mult.

Obi-Wan se dădu înapoi, cu sabia activată, în timp ce vânătorul de recompense Ona Nobis zbură brusc de pe o grindă de deasupra, direct spre el.

Capitolul 8

Obi-Wan îi luase biciul cu laser când luptaseră pe Simpla-12. Nu fu deloc fericit să vadă că îl înlocuise. Dansa spre el, într-un arc de lumină suplă, letală. Lovi biciul înainte să ajungă la el. Cele două lasere se înlănţuiră şi scoaseră fum.

Nu se putea mişca la fel de repede ca Ona Nobis. Asta, şi-o amintea foarte bine. Nu putea să o învingă prin viteză. Era o luptătoare uimitor de agilă, cu mişcări fulgerătoare. Mintea îi era rapidă şi ea. Avusese mereu surprize în aşteptare.

Inteligenţă. Acrobaţie. Viclenie. Flexibilitate. Avea tot ceea ce fusese învăţat că era important într-o luptă. Adversara sa nu avea Forţa, dar ar fi putut să aibă un avantaj. În acel spaţiu parţial închis, era prea vulnerabil. Trebuia să iasă în aer liber. Obi-Wan o conduse pe Ona Nobis înapoi cu o serie furioasă de mişcări, forţând-o să se concentreze asupra apărării. Când fu uşor dezechilibrată, sări pe un perete neterminat. Echilibrându-se pentru o clipă, sări jos, în zona construită.

Aici erau obstacole – sănii, aparate de găurit, grămezi mari de stâlpi metalici, blocuri de piatră, un schelet de duroţel al pereţilor exteriori ai aripii, o groapă adâncă şi noroioasă. Toate astea, le putea folosi pentru apărare şi atac. Aici, Forţa îl putea ajuta. Biciul şerpui în vârful peretelui din spatele lui, curbându-se în jurul unei tije expuse. O clipă mai târziu, Ona Nobis se folosi de el pentru a se ridica sus. Capul ei se roti spre el, privindu-l prin viziera neagră pe care o purta pentru a-şi ascunde ochii. Apoi sări jos, aterizând uşor, aruncând deja biciul pentru un alt atac.

Buzele i se curbară peste dinţi.

— Am aşteptat foarte mult asta, spuse ea.

El era pregătit. Fiecare simţ era alert, fiecare particulă a fiinţei sale era concentrată pe bătălia pe care o avea de dus. Trebuia să fie. Trucul era să o prindă aproape de el. De la distanţă, ea putea folosi biciul cu un efect devastator. Dacă ar fi fost mai aproape, nu ar mai fi avut loc de manevră.

Atacul perfect începe cu atenţia. Fiecare pietricică poate fie un obstacol sau o oportunitate. Adună-ţi concentrarea.

Adaugă viteză, momentul corect, strategia şi surpriza. Nu uita că Forţa este cu tine.

Obi-Wan sări spre partea stângă a adversarei sale. Folosi o tehnică pe care Qui-Gon o numea *atac fals*. Ştia că nu va câştiga cu strategia asta, dar nici nu voia asta. Voia doar să o atragă spre el. Sabia lui se învârti şi deveni o ceaţă de mişcare, deviind biciul cu vârfuri ascuţite. Îi văzu mâna mişcându-se spre blasterul prins la şold şi o blocă printr-o serie de mişcări atât de rapide, încât ea trebui să se concentreze pentru a ţine pasul cu el. Pământul era înşelător de la noroiul şi resturile împrăştiate, dar folosi Forţa pentru a-l ajuta la fiecare pas. Sări pe o piramidă de blocuri de piatră şi folosi impulsul pentru a se răsuci în aer şi a ataca spre stânga ei. În loc să facă un pas înapoi, ea făcu un pas înainte, o mutare neaşteptată pentru oricine în afară de Ona Nobis.

Bun. El se aşteptase la asta, planificase acest lucru.

Se răsuci în aer, adăugând impuls saltului său. Ateriză în spatele ei. Acum ea era cu spatele la groapa plină cu noroi şi apă. Nu avea de unde să ştie cât era de adâncă. O împinse fără încetare înapoi. Îi văzu buzele curbându-se de furie în timp ce lovea cu biciul, trimiţându-l la câţiva milimetri de carnea lui. El lovi în jos. Laserele se încurcară cu un zumzet zgomotos. Deodată, blasterul apăru în mâna ei. El abia prinsese rapiditatea mişcării în timp ce întindea mâna după el. Dar era gata, sabia sa rotindu-se într-un arc continuu pentru a devia focul. Forţa curgea prin el, făcând ca fiecare mişcare să fie sigură. Dar nu se putea concentra la tot ce era în jurul lui, în acelaşi timp. Pierdu conexiunea cu solul. Cioburile de piatră erau răspândite pe toată suprafaţa noroioasă şi erau alunecoase. Piciorul îi scăpă şi îşi pierdu echilibrul. Se stabiliză înainte să cadă, dar pierderea concentrării îl costă.

Ea se mută spre dreapta lui şi atacă, trăgând încontinuu. Obi-Wan alunecă pe pietre, luptându-se să-şi recapete echilibrul în timp ce devia salva furioasă de blaster, răsucindu-şi trupul. Simţi suflul de aer în timp ce biciul şerpuia în jurul lui. Pentru prima dată, fu serios îngrijorat. Era depăşit şi ştia asta.

Nu avea stăpânirea perfectă a lui Qui-Gon asupra Forţei. Şi nu putea face faţă dublei provocări a biciului şi blasterului. Nu se putea apropia suficient de mult pentru a o dezarma şi se îndoia că va avea norocul să-i ia biciul pentru a doua oară.

Reuşise să facă asta pe Simpla-12 doar pentru că Astri o atacase pe Ona Nobis de pe sanie antigravitaţională.

Îndoiala este primul tău duşman. De câte ori auzise asta în clasă? Şi totuşi, ştia în sinea lui că îndoiala asta era justificată. Cu biciul şi blasterul, îl putea face să se mişte încontinuu, în timp ce ea rămânea nemişcată. Mai devreme sau mai târziu avea să obosească. Văzuse cât de mult depindea de Qui-Gon în timpul unei lupte. Putea să prindă din zbor strategia lui Qui-Gon, dar nu putea să o formuleze el însuşi. Ar fi putut să lupte cu ea, poate chiar să o rănească, dacă ar fi avut norocul să se apropie suficient. Dar ea avea să câştige. Ştia bine acest teritoriu şi ea pusese la cale capcana. Iar el intrase chiar în ea. Toate aceste calcule vuiră prin mintea lui Obi-Wan chiar în timp ce-şi recăpăta jocul de picioare şi simula un atac asupra Onei Nobis, forţând-o să se retragă câţiva paşi. Ştia că era o victorie temporară.

Cea mai grea decizie, îi spusese Qui-Gon cândva, *este să te retragi*.

Nu o înţelesese. Până acum. Era împotriva a tot ce învăţase despre luptă, a tot ce îl definea ca Jedi. Sau poate că nu? Misiunea era prima lui preocupare. Ona Nobis nu făcea parte din misiunea sa. Din câte ştiau ei, acum nu mai avea nicio legătură cu Jenna Zan Arbor. Lupta numai pentru a se răzbuna.

Ceea ce însemna că nu există niciun motiv pentru a lupta. În spatele Onei Nobis, grinzile înalte încadrau un perete al aripii. Avea nevoie de câteva clipe, atâta tot. Concentrându-şi toată voinţa, întinse o mână spre a tăietor de fuziune aflat pe pământ. Simţi Forţa mişcându-se şi tăietorul alunecă pe noroi şi apoi zbură brusc direct spre Ona Nobis. Surprinsă, ea îl tăie cu biciul.

Obi-Wan simţi puterea din picioarele lui în timp ce sărea chiar peste capul ei, spre grinda de deasupra. Ateriză, alunecând puţin din cauza noroiului de pe cizme. Dar ştia că avea să îşi recapete echilibrul. Îşi îndoi picioarele şi sări din nou, de data asta spre o grindă şi mai înaltă.

Mult mai jos, biciul şerpui spre el. Nu îl putu ajunge, în timp ce sărea spre următoarea grindă înaltă. De aici, sări încontinuu, departe de raza ei de acţiune, spre partea îndepărtată a construcţiei.

Urletul ei de furie îi răsună în urechi în timp ce fugea mai departe.

Capitolul 9

Siri îl aştepta pe Obi-Wan înapoi în atrium, ochii ei de un albastru viu arzând de nerăbdare.

— Locul ăsta este o nebunie, zise ea înainte ca Obi-Wan să poată vorbi. Nu există nicio Aripă M. Sau dacă există, nu o pot găsi şi cred că ţi-ar plăcea să faci un pariu despre cât de utili au fost Sorrusienii? În plus, Astri nici măcar nu este înregistrată aici. M-am dus în Aripa A şi nu au auzit niciodată de ea. Aşa că am întrebat despre Rai Unlu. Ghici ce – nici de el nu au auzit vreodată. Sau, cel puţin asta îmi spun ei. Nu ştiu dacă mint sau sunt eu prinsă într-un coşmar.

Pentru prima dată, Siri observă tunica şi faţa murdară a lui Obi-Wan.

— Ai căzut într-o baltă?

— Am avut o întâlnire cu Ona Nobis, spuse Obi-Wan. Toată treaba asta a fost doar o înscenare. Nu cred că Astri este aici. Ona Nobis ne-a ademenit aici ca să se răzbune pe mine.

— Şi ce s-a întâmplat? întrebă Siri, pregătită instantaneu de acţiune.

Obi-Wan crezuse că decizia de a părăsi lupta fusese grea. Nu se gândise deloc la ce avea să-i spună lui Siri. Era chiar mai greu.

— Ne-am luptat. Apoi am plecat, spuse el.

Siri păru neîncrezătoare.

— Ai fugit?

Obi-Wan îşi simţi supărarea crescând. De ce trebuia Siri să o spună în felul ăsta? Se strădui să nu-şi lase furia să se arate. Cel mai bun mod de a-i spune ceea ce se întâmplase, era să nu ofere scuze.

— De data asta am fost depăşit.

Cuvintele păreau să iasă fără probleme, dar se simţeau de parcă i-ar fi fost smulse din gât.

Siri deschise gura, apoi o închise. Evident, erau multe lucruri pe care voia să le spună. La fel de evident, şi Adi o învăţase bine. Măcar de data asta, îşi păstră gândurile pentru sine. Cu toate astea, expresia de pe chipul ei vorbea mai clar

decât orice ar fi putut spune. Siri nu era de acord cu părăsirea scenei unei lupte. Nu-şi putea imagina o situaţie în care să renunţe. Nu fusese implicată în tot atâtea bătălii ca Obi-Wan. Era mai obişnuită cu sălile de instruire de la Templu, unde, de obicei, era câştigătoare. Când pierdea, se înclina graţios în faţa adversarului. Apoi îl bătea în următoarea întâlnire. Ea încă nu îşi dădea seama că şi pentru cei mai buni Jedi, existau bătălii care nu puteau fi câştigate. Qui-Gon îl învăţase asta pe Obi-Wan. La cât de bun luptător era Qui-Gon, ştia totuşi că în luptă apăreau des surprize. Puteai să te antrenezi pentru ele, dar nu le puteai prevedea. Uneori trebuia să renunţi.

Voia să-i spună toate astea lui Siri, dar nu l-ar fi ascultat. Îi plăcea să afle lucrurile în felul ei. Şi nu te puteai aştepta să te asculte cu simpatie.

— Ar fi mai bine să-i contactăm pe Qui-Gon şi Adi, zise Obi-Wan, întorcându-se într-o parte.

Au găsit un loc retras în grădinile din centrul complexului medical, pentru a putea vorbi. Vocea calmă a lui Qui-Gon se auzi prin comunicator, iar Obi-Wan îi descrise rapid ce se întâmplase. Urmă o pauză.

— Te-ai descurcat bine, Padawan, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan simţi o parte din tensiunea din corpul său părăsindu-l. Cel puţin Qui-Gon îi înţelesese decizia.

— Ona Nobis este acum doar o distragere pentru noi. Dar această veste mă tulbură. Astri nu a luat legătura cu Tahl. Dacă Ona Nobis a folosit-o ca momeală, asta înseamnă că trebuie să ştie că Astri este pe Sorrus. Trebuie să ştie unde este.

— Siri şi cu mine o putem căuta...

— Nu, îl întrerupse Qui-Gon. Oricât de greu ar fi, trebuie să fiu de acord cu Tahl. Astri a decis singură ce vrea să facă. Nu ne-a cerut ajutorul.

— Dar...

— Obi-Wan, ascultă-mă. Nu face nimic. Tahl, Adi şi cu mine vom discuta problema asta. Tu şi Siri vă întoarceţi imediat la Templu.

Era vocea cea mai severă a lui Qui-Gon. Obi-Wan îşi strecură comunicatorul înapoi în centură. Fără tragere de inimă, se întoarse spre Siri.

— Vom putea găsi un transportor la platforma principală de aterizare.

Ea aprobă din cap. Tăcu pe tot timpul cât au mers înapoi spre platformă.

Nici Obi-Wan nu ştia ce să spună. El şi Siri formaseră o legătură în timpul aventurii lor de pe Kegan. Îi plăcuse spiritul şi umorul ei şi se bazase de curajul ei. Evident, mai aveau încă mult de lucru înainte să devină prieteni adevăraţi. Simţi o dorinţă bruscă şi ascuţită de a fi cu prietena sa Bant, care nu l-ar fi lăsat niciodată să se simtă ca un laş pentru că părăsise scena luptei. Ar fi avut încredere în judecata lui. Siri nu avea încredere decât în a ei.

Când ajunseră la platforma de aterizare, Obi-Wan căută o navă care să aibă rută directă către Coruscant. Primul pilot pe care l-au abordat a refuzat, dar le arătă un alt pilot din apropiere.

— Donny Buc este pe cale să plece acolo. Probabil că vă va lăsa să mergeţi cu el. A întârziat o zi pentru reparaţii, dar este gata să plece.

Obi-Wan văzu un pilot ghemuit lângă nava sa, bând suc de muja dintr-o cutie de carton. Îi făcu semn lui Siri şi se apropiară de el.

— Sigur, pot găsi întotdeauna loc pentru Jedi, spuse pilotul. Sunteţi gata să plecaţi acum?

— Da. Obi-Wan avu un impuls brusc. Din întâmplare, a mai fost cineva care să încerce să prindă o cursă ceva mai devreme, azi? Este înaltă şi are capul ras...

— Sigur, îmi amintesc de ea, spuse pilotul, luând o ultimă înghiţitură de suc. Pilotul purta o cască de piele, zdrenţuită, şi o barbă scurtă neagră. Ea şi câţiva prieteni de-ai ei căutau un mijloc de transport spre un pustiu îndepărtat.

— Prieteni? întrebă Obi-Wan, nedumerit.

— Trei, spuse pilotul. S-au certat încontinuu despre cât mult erau dispuşi să plătească. Nu voiau deloc să asculte ce avea de spus fata.

Obi-Wan închise ochii.

— Din întâmplare, nu cumva numele lor erau Cholly, Weez şi Tup?

— Ei erau! pufni pilotul. Ce grămadă de prostovani.

— I-ai transportat spre Arra? întrebă Obi-Wan.

Nu avea nicio îndoială că într-acolo se îndreptaseră. Pilotul scutură din cap.

— Nu am putut să o duc, am avut de făcut reparaţii. Le-am spus să ia un taxi aerian. I-am văzut îndreptându-se spre platforma cu taxiuri.

Obi-Wan o trase pe Siri deoparte.

— Acum putem fi destul de siguri că Astri este aici. Trebuie să verificăm asta. Nu va dura mult. Dacă pilotul ne va duce mai întâi la Arra, putem să o luăm pe Astri şi să o aducem înapoi cu noi la Templu.

— Dar Qui-Gon şi Adi vor să ne întoarcem imediat.

— Asta înainte să ştim sigur că Astri este aici, argumentă Obi-Wan. Ştim că Ona Nobis este aici, în capitală, deci nu vom fi în niciun pericol. Putem să ne ducem acolo, să o luăm pe Astri şi să ne îndreptăm direct spre Templu.

Siri clătină din cap.

— Pierdem timpul, Obi-Wan. În primul rând, nu înţeleg de ce ar trebui să o salvăm pe Astri. De ce încalcă Qui-Gon regulile pentru fata asta? Nu este Jedi. Nu ne poate conduce către Jenna Zan Arbor. Asta este doar o distragere a atenţiei.

— Are nevoie de noi, spuse Obi-Wan. Qui-Gon o cunoaşte de când era copil. Dacă este în pericol şi o putem ajuta, trebuie să o facem. Maestra ta te-a trimis aici, pe Sorrus, la fel cum m-a trimis pe mine Qui-Gon.

Siri îi aruncă o privire împietrită.

— Adi nu a vrut să o facă. A fost de acord cu Qui-Gon din loialitate.

— Atunci ar trebui să faci la fel pentru mine.

Siri nu spuse nimic pentru o vreme. Scrută în depărtare de parcă ar fi numărat clădirile înalte din Yinn La Hi.

— Bine, spuse ea în cele din urmă. Dar nu trebuie să amânăm mai mult de câteva ore.

Obi-Wan făcu rapid o înţelegere cu pilotul.

— Bine. Este doar un pic în afara rutei, spuse pilotul. Nu aş vrea ca prietena ta să aibă probleme.

Se urcară în transportor şi plecară. Nerăbdarea lui Obi-Wan făcu zborul să pară îndelungat. În timp ce pilotul încetinea motoarele şi începea procedura de aterizare, o lumină de avertizare intermitentă se aprinse brusc pe panou.

— Ei bine, să-mi eclipsez luna, iar aceeaşi problemă, spuse el, lovind supărat cu pumnul în panou. Mecanicul ăla nu mi-a reparat problema până la urma. Poate că nu ar fi trebuit să

cumpăr piesa la reducere. Va trebui să vă las şi să mă întorc la Yinn.

— Dar trebuie să ajungem pe Coruscant! exclamă Siri.

— Ei bine, puteţi merge cu mine, dacă vreţi, spuse Donny Buc pe un ton agreabil, încetinind şi mai mult motoarele. Nu vă faceţi griji, o să revin la platforma de aterizare. Ar trebui să dureze doar câteva ore.

Siri gemu de frustrare.

— Nu-mi vine să cred! Am fi putut fi la jumătatea drumului către Coruscant până acum.

— Îmi pare rău, fetiţo, spuse Buc vesel. Hipermotorul este paradit. Noroc că am făcut ocolul ăsta şi că pot reveni la mecanic. Bănuiesc că ai putea pleca mâine cu o altă cursă de la Yinn. Dar nu era nimeni altcineva care să meargă spre Coruscant.

Siri se zburli că auzi că era numită *fetiţă*.

— Nu-mi place niciuna dintre opţiuni.

— Vor fi doar câteva ore de întârziere, spuse Obi-Wan.

— Poate mai puţin, spuse Buc ridicând din umeri.

— La fel de bine am putea coborî aici, îi spuse Obi-Wan lui Siri. O putem căuta pe Astri în timp ce aşteptăm. Ai ajuns deja până aici.

Siri îşi lipi buzele. Aprobă scurt din cap, supărată.

— Bine, lasă-ne aici, îi spuse el lui Donny Buc. Vom fi la platforma de aterizare peste două ore.

— Hai să fie o oră şi jumătate. Mă simt norocos.

Donny Buc efectuă o aterizare accidentată. Părăsiră nava şi el decolă tremurat înapoi către Yinn. Siri şi Obi-Wan fură loviţi de un vânt fierbinte.

— Tot ce pot să spun este că ar fi bine să se întoarcă, mormăi Siri.

Obi-Wan deschise drumul prin nisip. Îi era recunoscător lui Siri pentru că fusese de acord să se oprească. S-ar putea să-l fi dispreţuit când fusese la Centrul Medical, ar fi putut să fie supărată în momentul acela, dar putea să spună un lucru despre Siri – era loială. Merseră peste dune. Obi-Wan nu văzu nicio urmă de trib sau a lui Astri cu cei trei tovarăşi ai ei. Dar, înaintea lor, prinse o sclipire de metal.

— Siri, uite.

— Este un taxi aerian, spuse ea, umbrindu-şi ochii cu

mâna.

— Haide.

Alergară înainte, nisipul acoperindu-le imediat urmele.

Taxiul aerian era aşezat pe nisip, dar nu părea să se fi prăbuşit. Când se apropiară, Obi-Wan văzu nişte haine pe scaunul din faţă. Bătăile inimii i se poticniră. Nu era doar un pachet de haine. Era pilotul. Fusese sugrumat.

Capitolul 10

Abia respirând, Obi-Wan merse mai aproape pentru a cerceta restul navei. Se pregăti pentru vederea corpului neînsufleţit al lui Astri. Dar cum s-ar fi putut pregăti pentru aşa ceva? Taxiul aerian era gol, cu excepţia pilotului.

— Ce ar trebui să facem, Obi-Wan? întrebă Siri cu voce joasă. Scană îngrijorată zona din jurul lor. Crezi că Ona Nobis l-a ucis pe pilot?

— Nu mă îndoiesc de asta.

— Ce crezi că i s-a întâmplat lui Astri? Crezi că...

— Nu ştiu, spuse Obi-Wan neliniştit.

— Poate că se ascunde. E vreun loc unde crezi că ar trebui să căutăm?

— Da, spuse Obi-Wan. Încercă să ignore presimţirea care se aduna în el. Există un singur loc. Când eu şi Astri am fost aici, tribul local ne-a condus la ascunzătoarea vânătorului de recompense.

O conduse pe Siri de-a lungul zidului de stâncă care înconjura canionul. Când ajunse la cotitura bruscă, se opri.

— Pune-ţi gluga, o sfătui el. Vântul va deveni foarte puternic după ce trecem de colţ. Orice ai face, nu mă pierde din vedere.

Siri aprobă din cap, trăgându-şi gluga peste faţă. El făcu la fel. Trecură de colţ în vântul urlător. Particulele de nisip biciuiau orice parte expusă a pielii. Obi-Wan ţinea o mână pe perete, astfel încât să nu se piardă. Nu vedea decât la un metru sau doi înainte. Se lăsă în genunchi, făcându-i semn lui Siri să facă la fel. Pipăi cu degetele de-a lungul stâncii, căutând drumul către ascunzătoarea vânătorului de recompense. Fu o uşurare să intre în deschiderea îngustă a peşterii. Nu putea sta în picioare, dar nisipul rece de sub degete i se părea o binefacere. Îşi scutură mantia şi îşi perie nisipul de pe faţă şi din păr.

— Peştera se deschide chiar înainte. Vom putea sta în picioare, îi spuse lui Siri în şoaptă.

Era destul de sigur că Ona Nobis nu era aici, dar era pregătit să o înfrunte dacă era. De data asta, ar fi avut-o pe Siri

alături. Se târâră de-a lungul nisipului rece şi umed, pipăindu-şi drumul prin întuneric. Văzu mica deschizătură din faţă şi se strecură prin ea. Imediat, aerul se simţi diferit şi ştiu că se afla într-o zonă mai mare de spaţiu deschis. Întunericul deveni gri. Aşteptă o clipă, apoi îşi aprinse bagheta luminoasă. Astri stătea lipită de un perete, cu Cholly, Weez şi Tup lângă ea. Erau legaţi între ei, cu încheieturile şi gleznele prinse strâns. În gură aveau îndesate căluşuri. Ochii lui Astri se lărgiră.

— Nu vă faceţi griji, sunt eu, spuse Obi-Wan, în caz că aveau probleme să-l vadă.

— Mmmmfff! se luptă Astri cu căluşul.

Cholly bătu cu picioarele în podeaua peşterii.

— Bine, vin, spuse Obi-Wan, grăbindu-se spre ei.

Întinse mâna spre căluşul lui Astri chiar când ea încerca să vorbească.

— Capcană! expiră Astri cuvântul când Obi-Wan i-l scoase.

— Ce...

Întrebarea lui Obi-Wan fu întreruptă când auzi un zgomot puternic în spatele lui. Se întoarse şi fugi pe lângă Siri până la deschidere. Se lăsă pe burtă şi se împinse înainte, dar era prea târziu. Nisipul şi pietrele se revărsau de deasupra capului, adunându-se la intrarea în peşteră. Nu mai putea face nimic. Pietrele mari se revărsară, împletindu-se strâns una în alta. În câteva momente, deschiderea peşterii fu sigilată şi erau îngropaţi de vii.

Capitolul 11

Obi-Wan se târî înapoi în peştera cea mare. Îşi şterse praful din ochi şi întinse mâna spre comunicator. Nu funcţiona.

— Siri?

Ea clătină din cap.

— Nici al meu nu funcţionează.

Astri îşi trecu mâinile peste miriştea care începea să-i crească pe craniul gol.

— Îmi pare rău, Obi-Wan. Ne-a lăsat aici să murim, dar spera că ne vei găsi. Când te-ai târât prin tunel, ai declanşat o pârghie cu acţiune lentă care a făcut să cadă toate acele resturi.

Obi-Wan aprobă din cap. Se simţea prost pentru că intrase încă o dată în capcană. Nu-i spusese niciodată lui Qui-Gon despre ascunzătoarea Onei Nobis. Nu avusese timp. Îi spusese lui Tahl, dar nu îi dăduse coordonatele. Totul se întâmplase prea repede. Şi acum, nu ştia nimeni unde erau.

Siri îi eliberă pe Cholly, Weez şi Tup. Tup gemu, întinzându-şi picioarele.

— Mi-e atât de foame.

— Nu îţi va mai fi pentru mult timp, spuse Weez.

Tup se lumină la faţă.

— Avem de mâncare?

— Nu, idiotule. Pentru că în curând vom fi morţi, mârâi Weez.

Tup se ofili.

— Nu trebuie să fii atât de negativ. Vai. Suntem cu Jedii. Ei pot face orice.

Cholly se târâse ca să privească prin deschidere spre zona surpată.

— Nu pot face tuneluri prin piatră, spuse el.

— Încă nu sunteţi morţi, le spuse Siri. Haide, Obi-Wan, să vedem dacă putem tăia piatra asta cu săbiile noastre de lumină.

Obi-Wan o urmă pe Siri înapoi în porţiunea îngustă a peşterii. Se târâră înainte. Abia aveau suficient spaţiu pentru a se ghemui unul lângă altul. Îşi activară săbiile de lumină şi tăiară prin pietre. Stâncile se sfărâmau în nisip, care umplea

spaţiile, înghesuind totul şi mai tare.

— Asta nu va funcţiona, spuse Obi-Wan. Se trase înapoi şi îşi dezactivă sabia. Îşi şterse murdăria de pe faţă cu mâneca. Acum o să poţi să zici *ţi-am spus eu*.

Siri se aşeză lângă el. Îşi scutură nisipul de pe tunică cu mâinile.

— Dacă mai spui asta, mormăi ea, o să te lovesc. Trebuie să fie o altă cale. Poate că are ceva instrumente prin peşteră.

— Sunt sigură că le-a îndepărtat. Ona Nobis planifică totul.

Cu un mormăit, Siri se răsturnă şi începu să se târască înapoi spre peşteră.

— Poate că nu ştie că este un instrument.

Intrigat, Obi-Wan se târî în spatele ei. Se ridicară de îndată ce ajunseră în peştera mare. Siri găsi încă două baghete luminoase şi le aprinse. Umblară prin peşteră, căutând prin cutiile în care păstrase Ona Nobis cele necesare supravieţuirii şi pachetele de proteine.

— Pot să ajut? întrebă Astri. Ce căutăm?

— Instrumente, spuse Obi-Wan. Ceva cu care să săpăm.

Astri oftă.

— Ona Nobis a scos o cutie cu instrumente când a plecat. Nu a lăsat nimic. Nici măcar mâncare sau apă.

Siri se lăsă pe spate.

— Nu putem săpa cu mâinile. Nu vom ieşi niciodată de aici.

Scâncetul uşor al lui Tup se termină cu un urlet când îl lovi Cholly cu piciorul.

Ochii lui Siri cutreierară peştera. Deodată, îşi ridică bagheta luminoasă. Se ridică în picioare dintr-o mişcare rapidă şi se duse să studieze zidul peşterii.

— Obi-Wan, uite.

Obi-Wan veni lângă Siri. Văzu că pereţii peşterii fuseseră întăriţi cu stâlpi metalici zvelţi.

— Crezi că peştera s-ar prăbuşi dacă am tăia câteva din astea? întrebă Siri.

Urmă un alt geamăt al lui Tup. De data asta, i se alătură şi Weez. Astri se apropie. Privi în jurul peşterii, observând numărul stâlpilor.

— Nu sunt inginer, dar pun pariu că poţi lua fără probleme câteva.

— Ai paria? întrebă Tup. Nu eşti sigură?

— Nu pot fi sigură, spuse Astri. Dar dacă este singura noastră şansă, merită riscul, nu-i aşa?

— Nu, spuse Tup cu o voce mică.

Astri se întoarse spre Siri.

— Ce te gândeşti să faci cu ei?

— Sunt strălucitori, spuse Siri. Şi arată destul de flexibili. Mă gândesc dacă am putea să-i trecem printre stânci şi nisip, ca să putem semnaliza în exterior.

Cholly păru uluit.

— Ce exterior? E doar deşert acolo!

— Există un trib în apropiere, spuse Astri. Scotocesc după mâncare. S-ar putea să vadă cineva.

— Sau cineva ar putea veni să ne caute, spuse Obi-Wan.

— Sau întreaga peşteră s-ar putea prăbuşi în capul nostru, sugeră Tup. Mâinile îi zvâcniră în timp ce imita cum cădea tavanul peşterii peste ei. Vuummm.

— Cred că ar trebui să votăm, spuse Obi-Wan.

Se uită la Siri şi Astri, care aprobară imediat. Cholly le urmă cu un *da* nervos din cap. Weez fu de acord cu o ridicare din umeri. Apoi îi dădu un cot lui Tup.

— Cred că e mai bine decât să mor de foame, spuse Tup tremurând.

Siri strânse din dinţi. Îşi activă sabia şi, cu atenţie, începu să se taie prin stâlpul subţire de metal. Se desprinse din zid şi Obi-Wan păşi înainte să-l apuce. Un şuvoi de praf îi plouă în cap şi Tup căzu în genunchi şi îşi acoperi capul cu mâinile.

— Gibbertz şi şuncă, suntem pierduţi!

Şuvoiul de praf se opri. Obi-Wan cercetă tavanul de mai sus.

— Este în regulă, spuse el. Cred că va rezista.

— Crede..., repetă Tup.

— Taci, Tup! strigară Weez şi Cholly.

Căzu un alt şuvoi de nisip.

— Haide, Obi-Wan, spuse Siri. Să vedem dacă îl putem trece prin tunel.

Se strecurară prin deschidere şi se târâră înainte. Trebuiră să încerce iar şi iar, dar mai întâi Obi-Wan, apoi Siri trecură stâlpul subţire prin crăpăturile dintre stânci. Siri îl lovi cu o piatră şi îl scutură, încercând să-l forţeze. Stâlpul plesni.

— Va trebui să încercăm cu altul, spuse Siri.

De data asta, Tup se făcu minge şi îşi ţinu ochii închişi în timp ce Obi Wan tăia al doilea stâlp. Îl îndepărtă de perete şi trebui să sară înapoi, în timp ce un torent de praf şi roci slăbite căzură în cascadă. Auziră un freamăt deasupra capului.

— Să nu spui niciun cuvânt, Tup, se răsti Astri.

Siri şi Obi-Wan se întoarseră la intrarea în peşteră şi încercară din nou. Încercă să ghideze stâlpul prin cele mai mici crăpături. Împinse, trase, împinse din nou şi îl scutură, dar nu ajunse prea departe. Transpiraţia i se strecura prin praful de pe faţă. O privi pe Siri. Un acord nerostit se stabili între ei. De data asta, închise ochii în timp ce mişca uşor stâlpul. Apelară împreună la Forţă. Simţiră cum se adună puterea în jurul lor. Nisipul şi pietrele făceau parte din el. Era conectat la tot ce-l înconjura. Simţea micile urme de spaţiu dintre resturile surpate. Obi-Wan manevră cu atenţie stâlpul. Îl simţi cum trece printre resturi. Îl scutură puţin.

— Cred că acum a ieşit.

— Bine. Împinge-l cât de mult poţi, şopti Siri.

Încet, Obi-Wan împinse stâlpul până la capăt. Îl scutură din nou.

— Poate că, dacă vântul se stinge, se va reflecta soarele în el, spuse Siri.

Obi-Wan nu era sigur dacă vântul se oprea vreodată în canion, dar nu i-o spuse lui Siri. În următoarele câteva ore, făcură cu schimbul, târându-se prin peştera îngustă şi manevrând stâlpul. Îl întorceau şi îl răsuceau cu grijă, în caz că ar fi putut prinde o rază de soare. Grupul împărţi raţiile de supravieţuire ale lui Obi-Wan şi Siri, dar nu reuşiră să-şi potolească foamea şi setea. Aerul deveni stătut şi fierbinte. Abia vorbeau sau se mişcau pentru a păstra puţinul oxigen care le mai rămăsese. Când veni din nou rândul lui Obi-Wan, preluă îndatorirea de la obositul Tup. Se întinse pe burtă şi mişcă metalul. Era obosit de la salvarea lui Qui-Gon şi lupta cu Ona Nobis. Nu-şi mai amintea ultima dată când dormise. Dar avea să stea acolo şi va rămâne alert atât timp cât trebuia. Atât timp cât mai exista speranţă.

— Hei, voi de colo! Este cineva acolo?

— Da! Suntem prinşi! strigă Obi-Wan.

— Eu sunt Goq Cranna. Cine e acolo?

— Goq Cranna, sunt Obi-Wan Kenobi! Eu sunt Jediul care a vizitat tribul tău şi ţi-a cerut ajutorul!

— Ah, atunci e bine că m-am oprit. Dă-te înapoi, tinere Kenobi. Te vom dezgropa.

Obi-Wan se târî înapoi în peşteră. Siri, Astri, Cholly, Weez şi Tup stăteau sprijiniţi de peretele peşterii, epuizaţi.

— Ne-a găsit Goq Cranna! spuse Obi-Wan. Ne vor dezgropa.

— Mulţumesc stelelor şi planetelor, spuse Tup cu fervoare.

Păru să dureze mult timp până ce Goq reuşi să dezgroape deschiderea. În cele din urmă, lumina intră şi văzură faţa zâmbitoare a fiului lui Goq, Bhu.

Se târâră afară din peşteră în focul portocaliu al apusului.

— Vântul se stinge la amurg, altfel nu am fi văzut tija argintie, spuse Goq. Chiar dacă vă căutam. Am văzut pilotul mort şi ştiam că Ona Nobis fusese aici. Ne-am ascuns. Dar apoi, când am ieşit din ascunzători, am întâlnit un pilot care ar fi trebuit să ia doi pasageri de la platforma de aterizare. Nu apăruseră. Bhu ne-a spus că s-ar fi putut ca minunata doamnă care ne-a salvat tribul să fie în pericol? Aşa că am acceptat să căutăm. Bhu v-a salvat.

Bhu îi zâmbi timid lui Astri, care îl îmbrăţişă.

— Mulţumesc, Bhu.

În ultima lor călătorie, Astri făcuse o tranzacţie cu Bhu pentru informaţii despre Ona Nobis. Învăţase tribul deşertului cum să găsească mâncare cu produse din mediul dur în care locuiau. Era evident că Bhu o venera acum.

Siri îşi pieptănă părul după urechi cu degetele, scuturând nisipul.

— Chiar aţi văzut-o pe Ona Nobis?

— Destul de aproape ca să o ating, spuse Goq. Eram în apropiere când a sunat-o cineva prin comunicator. Încerca să o convingă să facă ceva şi îi oferea o parte dintr-o potenţială avere dacă era de acord.

— Ai auzit dacă a acceptat sau unde trebuia să se îndrepte? întrebă Obi-Wan pe un ton urgent.

— Am auzit doar câteva cuvinte rătăcite, spuse Goq.

Avea o privire pe faţă pe care Obi-Wan o recunoscu. Era aspectul unui Sorrusian care nu dorea să se amestece în afacerile unui străin.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Astri.

— Sigur ai prins ceva indicii despre ce anume punea la cale, spuse Astri cu blândeţe, cu mâna încă pe umărul lui Bhu.

Ochii lui Goq se încălziră când se uită la Astri şi la fiul său. Astri îi salvase tribul. Pentru asta, îşi depăşi instinctul Sorrusian de autoconservare cu orice preţ.

— Ştiu încotro se îndreaptă, minunată doamnă. Spre Belasco.

* * *

Obi-Wan stătea pe platforma de aterizare din Arra. Apusurile de soare erau lungi pe Sorrus, iar cerul încă era aprins de o nuanţă de portocaliu şi galben.

Tocmai încheiase o conversaţie dificilă cu Qui-Gon. Nu îi fusese uşor să-i spună Maestrului său că, în ciuda ordinelor sale, trecuse prin deşert înainte să se îndrepte spre Coruscant.

Acum aştepta să rupă Qui-Gon tăcerea. În cele din urmă, Jediul vorbi.

— Vi s-a spus să veniţi direct pe Coruscant.

— Am crezut că oprirea avea să fie scurtă. Şi am avut un simţământ puternic că Astri era în pericol.

— Oprirea nu a fost scurtă şi te-ai pus în pericol, pe tine şi pe Siri, de asemenea.

— Şi acum ştim că Ona Nobis se îndreaptă spre Belasco. Asta este planeta natală a Senatoarei Uta S'orn! Era prietena Jennei Zan Arbor. Asta nu poate fi o coincidenţă. Uta S'orn ar putea fi în mare pericol. Ar trebui să mergem acolo imediat!

Urmă o altă tăcere lungă.

— Adi şi cu mine suntem dezamăgiţi de voi amândoi. Vom discuta despre asta mai târziu. Deocamdată, ne vom întâlni pe Belasco.

Capitolul 12

Qui-Gon privi prin carlinga navei consulare care îi transporta spre Belasco. De sus, capitala Senta strălucea. Fusese construită cu secole în urmă dintr-o piatră nativă trandafirie. Era o privelişte spectaculoasă, încununând dealurile aurii care înconjurau o mare de un albastru strălucitor.

Îşi întinse braţele şi picioarele lejer, testându-şi forţa. Slăbiciunea lui continuă îl consterna. Ştia că nu îi oferise corpului şansa de a-şi reveni. Dar era condus de dorinţa sa feroce de a o aduce pe Jenna Zan Arbor în faţa justiţiei. El era cel care ştia, din experienţă, cum funcţiona mintea ei. Nu îi putea lăsa pe alţii să se ocupe de misiunea asta.

— Simţi că-ţi recâştigi puterea? întrebă Adi politicoasă.

Ştia că nu ar fi pus o astfel de întrebare personală dacă nu ar fi fost îngrijorată.

— Da, zise el scurt.

Îi plăcea şi o respecta pe Adi, dar nu dorea să-i vorbească despre îngrijorările sale. Spera că acesta avea să fie sfârşitul discuţiei. Ar fi trebuit să ştie că nu avea să fie aşa. Adi nu era persoana care să se bage aiurea în treburile altcuiva. Dar când dorea un răspuns adevărat, nu renunţa niciodată.

— Am observat că legătura ta cu Forţa a fost un pic cam slabă în laborator, spuse Adi. Nu aş vrea să te întorci la Templu sau să-ţi cer să o faci. Dar...

Adi îşi întoarse faţa pentru a-l privi direct. Qui-Gon fu forţat să-i întâlnească privirea întunecată şi poruncitoare. Era aproape la fel de intimidantă ca Mace Windu când voia să fie.

— Vreau doar ca lucrurile să fie clare între noi, continuă ea. Iată ceea ce văd eu. Te prefaci că te-ai recuperat complet, dar nu este aşa. Îţi compensezi slăbiciunea demonstrându-ţi puterea în strategie şi în luarea deciziilor. Ar fi trebuit să mă consulţi înainte să-i trimiţi pe Siri şi Obi-Wan pe Sorrus, Qui-Gon. Sunt prietena, nu duşmanul tău. Dacă ai vreo slăbiciune, ar trebui să ştiu asta.

Adi nu lăsa nimic să treacă de ea. Qui-Gon ştia că-şi depăşise atribuţiunile. Ar fi trebuit să se consulte cu colega sa

Maestră Jedi înainte să le ordone asta.

— Îmi pare rău, spuse el. Nu îi era greu să-şi ceară scuze atunci când ştia că greşea. Asta nu însemna că îi plăcea. Ai dreptate din toate punctele de vedere. Conexiunea mea cu Forţa a slăbit odată cu corpul meu.

— Bine. Acum ştiu. Adi se întoarse să privească prin fereastra cabinei. Platforma de aterizare este aglomerată. Nu îi văd pe Padawanii noştri.

— Ar fi bine să fie acolo, spuse Qui-Gon. Încă era iritat că Obi-Wan făcuse popasul în deşertul Arra fără să-l consulte. Dacă nu au decis să plece din nou în propria lor misiune.

Adi îi aruncă unul dintre zâmbetele ei rare.

— S-au descurcat bine şi ştii asta.

Qui-Gon se încruntă.

— Au fost neascultători.

— Aveau motive.

— Nu ne-au contactat.

— Învaţă independenţa.

— Cu preţul neascultării?

Adi se lăsă pe spate.

— Ştii că Jedii privesc lucrurile diferit, Qui-Gon. Nu suntem o armată. Disciplina noastră vine din interior. Fiecare Jedi are propria sa legătură cu Forţa. Toţi suntem învăţaţi să avem încredere în sentimentele noastre şi să ne perfecţionăm instinctele. Obi-Wan a avut un sentiment puternic şi l-a urmat. Siri l-a sprijinit. Ai făcut la fel pe Kegan şi ţi-am susţinut instinctul – chiar dacă nu îmi ceruseşi părerea. Mă bucur că Siri învaţă cooperarea. Poate că Obi-Wan a învăţat-o mai multe despre asta decât pot eu.

— Obi-Wan este de obicei precaut, spuse Qui-Gon când nava începu procedura de aterizare. Cu toate astea, uneori este mânat de sentimente. Îmi fac griji pentru acele vremuri.

— În timp ce Consiliul îşi face griji pentru tine, spuse Adi pe un ton amuzat. Tu şi Obi-Wan păreaţi atât de diferiţi. Dar, în esenţă, sunteţi foarte asemănători.

— Poate că nu este bine, medită Qui-Gon.

În timp ce nava cobora, îl putu distinge pe Obi-Wan aşteptându-l.

Adi se uită în jos la Siri, care stătea lângă Obi-Wan.

— Este la fel şi pentru mine. Văd sfidarea şi independenţa

lui Siri şi mă văd pe mine însumi. Când o îndrum pe ea, mă ghidez şi pe mine. E bine că este aşa.

Qui-Gon simţi cuvintele ei lovindu-i inima. Faţa lui Obi-Wan era răsturnată în sus, cu o expresie neliniştită. A fi Maestru era dificil pentru Qui-Gon. Mândria pentru Padawanul său se lupta cu nevoia de a fi sever. Vedea atât de mult potenţial în Obi-Wan. Voia să modeleze această fiinţă într-un Jedi mai bun decât era el însuşi. Era nerăbdător cu sine însuşi la fel cum era nerăbdător cu Obi-Wan. Văzu că Adi avea dreptate: Când era sever cu Obi-Wan, uneori se întâmpla pentru că vedea la băiat propriile sale greşeli.

Nava consulară alunecă într-un spaţiu îngust printre navele mai mari. Adi se întoarse spre pilot.

— Nu ştim cât vom sta pe Belasco, dar s-ar putea să trebuiască să plecăm repede.

— Voi fi în alertă, aşteptând semnalul vostru.

Rampa fu activată, iar Qui-Gon şi Adi coborâră spre Padawanii lor. Siri şi Obi-Wan îi urmăriră, cu priviri expectative. Aşteptau orice aveau să le spună Maeştrii lor.

Qui-Gon înaintă cu paşi mari.

— Data viitoare, contactează-mă mai întâi, îi spuse el lui Obi-Wan.

Adi îi vorbi lui Siri în linişte, astfel încât ceilalţi Jedi să nu poată auzi. Prefera să-i dea instrucţiuni Padawanei ei în privat, atunci când se putea.

Apoi se întoarse spre Qui-Gon şi Obi-Wan.

— Aş spune că primul nostru pas este să o avertizăm pe Uta S'orn că ar putea fi în pericol, spuse ea. Cred că suntem cu toţii de acord că dacă Ona Nobis este aici, Jenna Zan Arbor trebuie să fi fost cea care a convocat-o. Şi faptul că Zan Arbor a ales planeta natală a vechii ei prietene nu poate fi o coincidenţă. Trebuie să planifice să o contacteze pe Uta S'orn.

— Nu avem nicio dovadă pentru Senatoarea S'orn, ci doar suspiciuni, spuse Qui-Gon. Dar îi datorăm asta, cel puţin.

— Am aflat că, datorită anilor ei de serviciu, i s-a acordat o casă în palatul de pe vechile terenuri regale, le spuse Obi-Wan.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Atunci, hai să ne mergem acolo. Dar mai întâi, unde este Astri?

— Era nervoasă că trebuia să te vadă, spuse Obi-Wan. Îi

pare rău că ne-a pus pe Siri şi pe mine în pericol.

Qui-Gon aruncă o privire în jur. În mijlocul mulţimii de oameni de pe platforma de aterizare, o zări pe Astri stând lângă zona punctului de control de plecare. Un şir lung de Belascani şerpuiau în jurul ei.

Merse mai aproape. Astri părea mai subţire şi mai musculoasă şi capul ras îi dădea un aspect feroce. Nu arăta precum fata moale şi drăguţă pe care o cunoştea el. Dar ochii îi erau la fel, limpezi şi cinstiţi. Chiar dacă acum erau plini de nelinişte.

— Îmi pare foarte rău, spuse ea. Nu credeam că Obi-Wan mă va urma. Nu aş mai cere alt ajutor de la Jedi. Aţi făcut deja atât de multe pentru mine...

— Ne-am bucurat să le facem pe toate, spuse Qui-Gon. Şi decizia lui Obi-Wan... a fost dreptul lui să o ia. Dar sunt îngrijorat, Astri. Didi se recuperează repede. Va găsi investitori pentru o afacere nouă. Trebuie să ştii asta. De ce o mai urmăreşti pe Ona Nobis? Nu cred că este pentru recompensă.

Privirea ei caldă se oţeli.

— L-a împuşcat ca şi cum ar fi fost un nimic, doar pentru că îi stătea în cale.

— Da. Nu simte nimic pentru fiinţele vii. Dar dorinţa de răzbunare poate să te facă neglijentă, spuse Qui-Gon. Las-o pe Ona Nobis în seama noastră.

Ea clătină din cap cu încăpăţânare.

— Nu pot.

Enervat, Qui-Gon tăcu. Nu putea să controleze comportamentul lui Astri. Era o distragere a atenţiei faţă de misiune, dar nu-i putea permite să plece singură. Era prea apropiat de tatăl ei şi îi păsa prea mult de ea ca să o privească punându-se în pericol. Qui-Gon oftă.

— Nu am dreptul să-ţi spun ce să faci.

— Aici suntem de acord, spuse Astri veselă.

— Dar am dreptul să fac o cerere, adăugă Qui-Gon.

Ea îl privi îngrijorată.

— Rămâi deocamdată cu noi. Ona Nobis este pe Belasco. Fie o vom găsi noi, fie ne va găsi ea. O să afli mai multe cu noi decât fără noi.

Ezitantă, Astri aprobă din cap.

— Bine. Îţi mulţumesc.

— Dacă persişti, nu te voi putea proteja, o avertiză Qui-Gon. Dar, cel puţin, aş vrea să te am aproape.

Obi-Wan se apropie.

— Adi simte o tulburare în Forţă.

Qui-Gon îşi ascunse consternarea. El nu simţise nimic.

— Bine, spuse el scurt. Vino, Astri.

— Cum rămâne cu prietenii mei? întrebă Astri.

Obi-Wan aruncă o privire spre ei. Îi văzu pe Cholly, Weez şi Tup încercând să se facă mici prin apropiere. Qui-Gon se încruntă.

— După ani de dezaprobare a prietenilor tatălui tău, acum te însoţeşti cu infractorii?

Un colţ al gurii lui Astri se ridică.

— Nu sunt suficient de competenţi pentru a fi infractori. Şi aproape că îmi este drag de ei.

Cu un oftat, Qui-Gon le făcu semn lui Cholly, Weez şi Tup. Trio-ul se apropie neliniştit.

— Se pare că am rămas cu voi pe cap, le spuse Obi-Wan.

— De obicei, politica noastră este să fugim de probleme, spuse Cholly. Deci nu trebuie să vă faceţi griji.

Grupul se îndreptă spre Adi şi Siri.

— Ceva nu este în regulă, Qui-Gon, îi spuse Adi cu voce joasă. Simt disperare şi teamă aici. Uită-te la punctul de control al plecării.

Privirea ageră a lui Qui-Gon îi cuprinse pe Belascanii de la coadă. Acum, că îl alertase Adi, simţea ceea ce ar fi trebuit să ştie tot timpul – o tulburare în Forţă. Dar nu avea nevoie de Forţă ca să-i arate frica de pe feţele Belascanilor.

— Ai dreptate, spuse el. Şi platforma de aterizare este extraordinar de ocupată.

— Toată lumea pare să plece, nu să vină, observă Siri.

— Să mergem câteva străzi prin oraş, sugeră Adi. Poate că vom vedea ceea ce nu este în regulă.

Luară turboliftul de pe platforma principală până la străzile oraşului de jos.

— Nu am avut timp să facem mai multe cercetări despre Belasco, spuse Adi.

— Iată ce ştim. Este o lume bogată, cu un sistem rigid de clase sociale. Planeta a fost cândva condusă de o familie regală, dar acum este un Lider ales, care apoi îşi alege propriul Consiliu.

Senatorii sunt foarte veneraţi.

— Şi Uta S'orn este favorita actualului Lider, Min K'atel, spuse Obi-Wan.

— Uite, sublinie Qui-Gon. Sunt înfiinţate clinici în aproape fiecare cartier. Arată a fi ceva temporar. Poate că o boală bruscă a infectat populaţia. Pe stradă nu sunt mulţi oameni.

Un Belascan mai în vârstă stătea în apropiere, pe o verandă, cu mâinile atârnând între genunchi şi cu o privire pierdută pe faţă. Purta acoperământul pentru cap distinct, elaborat, al poporului Belascan, dar cele două capete libere ale ţesăturii i se prelingeau pe umeri ca şi cum şi-ar fi pierdut interesul să termine treaba.

Adi se apropie de el.

— Îmi pare rău că vă deranjez, spuse ea cu blândeţe. Doar ce am ajuns pe lumea voastră. Simţim că ceva este foarte în neregulă aici.

— Foarte în neregulă. Bătrânul îi privi sumbru. Nu aţi auzit? Alimentarea cu apă este contaminată.

— Nu am auzit. Vă asiguraţi alimentarea cu apă din Marea cea Mare, nu-i aşa? întrebă Adi.

El aprobă din cap.

— Se trece prin tancurile de desalinizare şi ne oferă tuturor cu apă potabilă. La fiecare şapte ani, bacteriile apărute în mod natural le invadează. Ne pregătim pentru asta. Ştim cum să le izolăm şi stocăm apă pentru utilizările noastre în timp ce savanţii se ocupă de bacterii. Anul ăsta nu au putut să le controleze. S-au multiplicat şi răspândit. Dar nu înainte să ia viaţa multor bătrâni şi copii. Printre ei şi nepoata mea.

— Îmi pare foarte rău, spuse Adi.

Se aplecă uşor pentru a-i oferi bărbatului o scurtă atingere pe braţ. Sub purtarea regală a lui Adi, natura ei intuitivă îi oferea o perspectivă asupra suferinţei.

— Nu sunt singur, continuă Belascanul. Privirea lui sumbră mătură strada goală. Sunt mulţi bolnavi pe Belasco. Chiar şi fiica Liderului. Majoritatea bolnavilor sunt copii şi bătrâni. Liderul a înfiinţat secţii medicale pe teritoriul regal. Dar în fiecare zi sunt tot mai multe înmormântări. Chiar dacă toţi savanţii lucrează pentru a controla bacteriile, rămânem fără apă. Şi fără timp.

Adi îşi luă rămas bun de la bătrân şi se întoarse spre ceilalţi.

— Vestea asta este deranjantă. Nu poate fi o coincidenţă.

— Jenna Zan Arbor trebuie să se afle în spatele acestei acţiuni, spuse Qui-Gon sumbru. A mai făcut asta înainte. A introdus viruşi sau bacterii într-o populaţie pentru a veni în ultimul moment şi a o salva.

— Ar fi bine să ajungem la terenurile regale, spuse Adi.

Grăbindu-se acum, urmară străzile curbate până la palat, care era vizibil pe dealul principal al oraşului. Porţile palatului erau deschise tuturor pentru ca populaţia să se poată bucura de grădini. Când trecură prin ele, putură vedea domuri mari, temporare, aşezate pe peluzele largi care înconjurau marele palat roz. Medicii mergeau grăbiţi pe lângă ei, iar unii copii erau aşezaţi pe băncile din apropiere. Purtau halate albe şi feţele lor subţiri erau întoarse spre soare.

Adi păru zdruncinată.

— Dacă Zan Arbor este responsabilă pentru toate astea, este ceva monstruos.

— Ar putea să îmbolnăvească în mod deliberat toţi aceşti copii? întrebă Siri.

— Mă tem că ar putea, spuse Qui-Gon.

Tup înghiţi.

— Dacă poate face asta copiilor, imaginaţi-vă ce ne putea face nouă.

Întrebară un medic unde se afla Uta S'orn, iar el îi îndreptă spre o grădină din spatele unuia dintre domuri. O găsiră pe S'orn aşezată pe o bancă, veghind asupra unui grup de copii. În loc de aranjamentul ei obişnuit pentru cap, plin de bijuterii, purta unul din in alb, fin. O fetiţă cu bucle întunecate îi stătea în poală. Uta S'orn îi vorbea fetei cu zâmbetul pe buze, dar îi pieri când îi văzu pe Jedi.

— Asta este o surpriză, îi spuse ea lui Qui-Gon. Aruncă o privire dispreţuitoare către Astri, Cholly, Weez şi Tup. Ăsta este noul tău anturaj?

Fetiţa se retrase timidă în poala Utei S'orn. Qui-Gon se ghemui şi îi zâmbi cu blândeţe.

— Şi tu cine eşti?

— Joli K'atel, spuse ea şi adăugă cu încredere. Sunt bolnavă.

— Îmi pare foarte rău să aud asta. Dar sunt sigur că te vei face bine din nou.

Ea aprobă din cap.

— Tatăl meu spune că aşa va fi.

— Atunci aşa va fi, spuse Qui-Gon grav.

Uta S'orn o ridică uşor pe fată de pe poală şi o mângâie cu blândeţe.

— Du-te să stai cu ceilalţi, Joli. Trebuie să vorbesc cu oamenii ăştia. Din păcate.

Fetiţa se îndepărtă, cu halatul fâşâindu-i prin iarbă. Faţa Utei S'orn era plină de îngrijorare în timp ce o privea.

— M-am oferit voluntar ca asistent medical, spuse ea încet. Am crezut că aş putea ajuta. Nu ştiam că îmi va frânge inima.

— E fiica Liderului? întrebă Adi.

— Da. Dar nu este mai importantă decât toţi ceilalţi copii, spuse Uta S'orn, arătând spre domurile medicale. Ei sunt viitorul nostru. Trebuie să-i salvăm. Se întoarse către ei. Ce anume vreţi? După cum puteţi vedea, sunt ocupată. De ce sunteţi aici? Se pare că nu mai pot scăpa de Jedi.

— Avem motive să credem că Jenna Zan Arbor..., începu Qui-Gon.

Ea se ridică supărată.

— Nu asta din nou. Mi-ai spus ce crezi despre fosta mea prietenă. N-am auzit de ea şi nici nu doresc să aud. Nu are nimic de-a face cu mine.

— Dar noi credem că da, spuse Adi. Credem că este aici, pe Belasco. Nu suntem siguri de ce. Ar putea exista o legătură pe care nu o putem vedea, un motiv pentru care va trebui să vă contacteze din nou.

— Dar nu a făcut-o, spuse Uta S'orn cu nerăbdare. Şi nu o voi vedea dacă va încerca. În regulă?

— S-ar putea să insiste, spuse Qui-Gon. Şi poate să o facă. Ona Nobis este şi ea aici. A mai răpit şi ucis pentru Jenna Zan Arbor.

— Dacă încercaţi să mă înspăimântaţi, nu funcţionează, spuse Uta S'orn dezinteresată. Nu am timp să mă îngrijorez despre ameninţări fantomă. Lumea mea moare. Acum văd că a existat un motiv pentru care m-am întors aici.

— Încercăm doar să vă protejăm...

— Nu este nevoie. Sunt în siguranţă aici. Deşi nu avem un Rege, gardienii droizi regali încă îi protejează pe Lider şi pe toţi

cei de pe teren. Vă mulţumesc pentru îngrijorare, dar Ona Nobis nu poate ajunge la mine aici. Acum, dacă mă scuzaţi, există copii bolnavi de care trebuie să am grijă.

Uta S'orn se îndepărtă.

— Bănuiesc că are dreptate, zise Siri, aruncând o privire în jur către terenurile ocupate pe care treceau medicii şi pe care patrulau droizii, cu carcasele lustruite până la un luciu auriu. Îi va fi greu Onei Nobis să ajungă până la ea aici.

Qui-Gon şi Obi-Wan schimbară o privire.

— Mă tem, Siri, din experienţa noastră, zise Qui-Gon, că Ona Nobis poate ajunge oriunde.

Capitolul 13

— De ce nu i-ai spus Utei S'orn că suspectăm că Jenna Zan Arbor a pus la cale apariţia bacteriilor? îl întrebă Obi-Wan pe Qui-Gon în timp ce părăseau terenurile regale.

— Pentru că nu avem dovezi, ci doar suspiciuni, spuse Qui-Gon. Nu ne-ar crede. Nici măcar nu crede că Zan Arbor este aici.

— Cu toate astea, va avea grijă, pentru orice eventualitate, spuse Adi. În ciuda celor spuse de ea, îi este frică de Ona Nobis.

— Trebuie să obţinem dovezi, spuse Qui-Gon.

— Sunt confuză, recunoscu Siri. Nu înţeleg de ce a venit Zan Arbor pe Belasco.

— Ştim că Zan Arbor l-a ucis pe fiul Utei S'orn. Uta S'orn, de asemenea, ştie şi ea. Dar Zan Arbor nu ştie asta – din punctul ei de vedere, Uta S'orn este încă o veche prietenă, explică Adi. Poate că Zan Arbor a venit aici pentru că S'orn e un aliat puternic şi are nevoie de ajutorul ei.

— Ar putea fi asta, spuse Qui-Gon, aprobând din cap. Şi Zan Arbor simte că încă mai are nevoie şi de protecţia Onei Nobis. Ştie că o vom urmări. Da, cred că Zan Arbor o va contacta Uta S'orn. Dar trebuie să o convingem pe S'orn că Zan Arbor este aici. Să ne întoarcem la platforma de aterizare. Dacă putem demonstra că Zan Arbor a aterizat pe Belasco, Uta S'orn ne-ar putea asculta. Între timp, chiar dacă Zan Arbor a folosit un alias, ar trebui să o putem urmări.

— Cum pot ajuta? întrebă Astri.

— Terenurile regale sunt deschise tuturor, spuse Qui-Gon. Şi droizii aceia de pază par să aibă o funcţie mai mult ceremonială. Cineva trebuie să rămână acolo şi să o urmărească pe Uta S'orn. Ona Nobis ar putea apărea oricand.

— Putem face asta, zise Astri, aruncându-le o privire lui Cholly, Weez şi Tup.

— Nu vă apropiaţi de ea, o avertiză Qui-Gon. Şi amintiţi-vă – cea mai bună răzbunare este să o aduceţi pe Ona Nobis în faţa justiţiei. Noi putem face acest lucru pentru voi. Apoi, puteţi să vă luaţi recompensa.

— Pare a fi un plan excelent! se bucură Tup.

— Nu-mi pasă de recompensă, spuse Astri. Numai de prinderea ei.

— Nu te grăbi, spuse Cholly.

Astri, Cholly, Weez şi Tup se îndepărtară de grup pentru a porni înapoi spre terenurile regale.

— Ai destul de multă încredere în ei, observă Adi.

— Nu chiar, spuse Qui-Gon. Mă bazez pe Cholly, Weez şi Tup să iasă în evidenţă. Ona Nobis ar putea sta departe de Uta S'orn pentru un timp dacă ştie că este supravegheată. Asta ne va da timp să adunăm dovezi că Zan Arbor se află în spatele otrăvirii alimentării cu apă.

Simţurile lui Obi-Wan intrară brusc în alertă. Chiar în timp ce mergea, urmărea fiecare umbră. După ultima întâlnire cu Ona Nobis, nu mai risca nimic. Simţi o mişcare bruscă în apropiere şi îşi dădu seama că era cineva pe urmele lui Astri. Îi făcu semn lui Qui-Gon cu o privire rapidă şi se topi de lângă ceilalţi. Se strecură pe o alee şi scrută strada din spate. Oricine urmărea grupul, mişcându-se rapid, de la o umbră la alta. Folosind lansatorul de cablu, Obi-Wan se ridică pe acoperişul de deasupra. Alergă uşor pe acoperiş. Când ajunse la colţ, se opri şi aşteptă ca ţinta de dedesubt să-i ajungă din urmă. Atunci sări jos, urmărind să aterizeze direct în faţa persoanei respective. Spre surprinderea lui, se trezi faţă în faţă cu Fligh. El era hoţul de pe Coruscant care furase datapadul lui Zan Arbor şi i-l dăduse lui Astri, bâgându-i din greşeală pe Astri şi Didi în pericol. Fligh purta un plasture peste ochi şi avea o expresie uluită. Obi-Wan fu la fel de uluit.

Qui-Gon, Adi şi Siri alergară repede spre ei.

— Fligh? spuse Obi-Wan. Am crezut că eşti mort. Ţi-am văzut cadavrul pe Coruscant.

— Nu, nu l-ai văzut, Padawan, spuse Qui-Gon.

— Dar l-ai văzut tu, spuse Obi-Wan, confuz.

— Nu, spuse Qui-Gon. Am văzut un cadavru care semăna cu Fligh. Am avut ceva îndoieli.

— Ah, spuse Fligh. Chipul lui era în mod natural amărât, cu colţurile gurii în jos şi cu ochii trişti. Nu am fost niciodată suficient de deştept ca să păcălesc un Jedi. Niciodată nu voi fi.

— Ce faci aici, acum? întrebă Qui-Gon.

— O urmăresc pe Astri, desigur, răspunse Fligh. Am crezut

că-i datorez asta lui Didi. Chiar dacă o tot pierd, fac tot posibilul, ceea ce nu este mult. Dar iată-mă.

Siri se apropie de Obi-Wan.

— Ce se întâmplă? şopti ea. Cine este acest personaj?

— Fligh este un prieten al lui Didi, de pe Coruscant, îi explică Obi-Wan repede. El este cel care a furat datapadurile Jennei Zan Arbor şi Utei S'orn în clădirea Senatului. Apoi a fost ucis. Sau, cel puţin aşa am crezut.

— Mi se pare destul de sănătos, observă Siri.

— Hei, mi-am pierdut ochiul! protestă Fligh.

— Pot să văd asta. Îmi pare rău, spuse Siri.

— Mă refer la ochiul meu fals, explică Fligh. Era o frumuseţe, nu-i aşa? îi întrebă el pe Qui-Gon şi pe Obi-Wan. Dar am decis că trebuie să-l las la locul crimei. Acest tip de gesturi convinge lumea că eşti cu adevărat mort.

— Cum ai făcut-o? întrebă curios Obi-Wan.

— Am un prieten care lucrează la morga de pe Coruscant, explică Fligh. Şi eu cred că slujba mea este grea.

— Tu nu ai un loc de muncă, sublinie Obi-Wan.

— Să fii hoţ este o meserie, răspunse Fligh şuierat. Mă scol în fiecare dimineaţă şi mă duc la serviciu, la fel ca toţi ceilalţi. Dar în acea dimineaţă anume, mi-am dat seama că cineva chiar încerca să mă omoare. Când ajungi să ai un bici înfăşurat în jurul gâtului, te gândeşti la posibilitatea asta. Din fericire, proprietarul meu este foarte îndemânatic cu un electrojabber. Dar m-am gândit că ar trebui să dispar pentru o vreme. Aşa că am vorbit cu prietenul meu de la morgă, şi a găsit pe cineva cu caracteristicile mele generale. Cineva mort, vreau să spun.

— Am presupus asta, spuse Qui-Gon.

— Prietenul meu a făcut restul. Am dus corpul pe alee şi l-am lăsat acolo. Împreună cu ochiul meu, din păcate. Ştiam că poliţia de securitate nu se va deranja să ruleze scanări de identificare a corpului – există câteva avantaje în a fi cineva de care nu-i pasă nimănui. Doar un alt nenorocit care şi-a găsit un sfârşit trist. Acceptă identificarea din documente şi, pur şi simplu, transportă corpul la morgă. Nimeni nu ar vărsa o lacrimă.

— A făcut-o Didi, spuse Qui-Gon cu severitate.

Fligh se lumină.

— A făcut-o? Este un prieten atât de bun!

— Dar de ce ar fi Ona Nobis pe urmele tale? se întrebă Obi-Wan cu voce tare. Nu mai aveai datapadul lui Zan Arbor. Îl plasaseşi la Astri.

Fligh ridică din umeri.

— Cred că am fost doar un inconvenient.

— O, cred că ai fost mai mult decât atât, spuse Qui-Gon, încrucişându-şi braţele. Omiţi ceva, Fligh. Corpul a fost găsit scurs de sânge. De ce ai facut asta?

— Pentru că aşa îşi lăsa victimele Ona Nobis, răspunse Fligh. Şase dintre amicii mei au fost găsiţi aşa.

— Dar încă nu ştiam asta. Nimeni nu o legase pe Zan Arbor de Ren S'orn sau de orice altă victimă. Nici nu ştiam că Zan Arbor are vreo legătură cu atacul asupra lui Didi.

— Ah, logică Jedi, atât de impresionantă, spuse Fligh nervos. Eşti sigur?

Qui-Gon aprobă din cap.

— Foarte sigur. Ceea ce înseamnă că tu ai ştiut că Zan Arbor era în spatele atacului. Şi ştiai că face experimente care implicau extragerea sângelui de la victime.

— Hmm, interesant punct de vedere, spuse Fligh. Cred că trebuie să fiu de acord. Poate că ştiam asta. Poate că i-am urmărit pe câţiva prieteni ucişi până la laboratorul lui Zan Arbor. Poate că tocmai de aceea i-am furat datapadul. Dar nu am crezut că Didi ar trebui să ştie asta. La momentul respectiv. M-am simţit aiurea după ce a fost rănit, desigur. Poate că ar fi trebuit să-l avertizez, la urma urmelor. Poate că ar trebui să fiu o persoană mai bună, în general. Dar, cel puţin am grijă de Astri cât timp Didi este în mâinile voastre excelente de Jedi. O voi proteja dacă se întâmplă ceva. Desigur, adăugă Fligh repede, îndepărtându-se cu un zâmbet neliniştit, nu am nicio speranţă să o protejez şi, prin urmare, sunt încântat să văd că Jedii sunt lângă ea. Evident, nu este nevoie de mine, aşa că voi pleca...

— Nu atât de repede, spuse Qui-Gon, prinzându-l pe Fligh de cot. Mai am câteva întrebări. Ce s-a întâmplat cu datapadul Senatoarei S'orn?

— Ce-i cu el? întrebă Fligh.

— Unde este?

Obi-Wan se uită curios la Fligh. Nu se gândise la întrebare, dar era interesat de răspuns. Odată ce o identificase pe Jenna Zan Arbor ca fiind cea care o angajase pe Ona Nobis, încetaseră

să investigheze ce era pe datapadul Senatoarei S'orn sau ce i se întâmplase. Părea un detaliu minor. Dar Uta S'orn continua să interfereze cu misiunea, indiferent dacă voia sau nu. Poate că exista un detaliu pe care îl trecuseră cu vederea.

— Îl mai am, spuse Fligh. Nu am avut încă şansa să-l vând. Scoase un mic bloc de date din tunică. Vezi?

Qui-Gon i-l luă.

— Iată, spuse Fligh, fluturând o mână. Nici măcar nu voi cere credite. Vedeţi cât de generos pot fi cu bunurile furate? Va trebui să ştergeţi toate acele fişiere de pe el. Doar transcrieri holo ale discursurilor în Senat. Sau lăsaţi-le şi le puteţi folosi în loc de poţiuni de dormit. Fligh făcu un zgomot puternic de sforăit. Crede-mă. Foarte plictisitor. Acum, dacă nu mai aveţi nevoie de mine, voi pleca. Lumea asta este prea deprimantă, chiar şi pentru mine. Cred că mă voi întoarce în lumea plină de distracţii a Coruscantului.

Fligh decolă, făcându-le cu mâna. Qui-Gon îşi îndreptă atenţia spre datapad. Accesă rapid fişierele şi le cercetă. Obi-Wan privea peste umăr. Camerele plutitoare înregistrau toate procedurile din Senat. Fiecare Senator putea descărca transcrierile în propriile datapaduri pentru înregistrările oficiale.

Senatoarea S'orn înregistrase mai multe discursuri ale ei.

Qui-Gon închise datapadul. Îi aruncă o privire lui Adi.

— La ce te gândeşti? o întrebă el încet.

— Nu-mi place modul în care Uta S'orn continuă să tot apară în această misiune, spuse Adi. Să mergem la platforma de aterizare.

Capitolul 14

În drum spre platformă, Qui-Gon o contactă pe Tahl şi îi ceru să investigheze formarea ciudată de bacterii de pe Belasco. Era pe punctul de a închide când avu un gând.

— Tahl, îmi poţi transmite transcrierile oficiale ale camerelor plutitoare din Senat din... stai puţin.

Qui-Gon accesă lista de fişiere şi îi citi datele şi orele.

— Sigur, spuse Tahl sec. Doar îmi place să mă ocup de birocraţia din Senat. Nu este nimic care să-mi placă mai mult.

— Aşa am crezut şi eu.

Zâmbind, Qui-Gon întrerupse comunicarea.

— De ce i-ai cerut lui Tahl să facă asta? întrebă Siri.

— Doar o bănuială. Vreau să fiu sigur că transcrierea din datapadul Senatoarei S'orn se potriveşte cu versiunea oficială arhivată, explică Qui-Gon. Am auzit despre Senatori care mituiau operatorii pentru a modifica, dintr-un motiv sau altul, datele oficiale. Trebuie să existe un motiv pentru care Senatoarea S'orn a păstrat aceste transcrieri pe datapadul ei. Poate că vom afla de ce.

La platforma de aterizare, Jedii se îndreptară spre oficialul responsabil de înregistrarea navelor care veneau din afara planetei. Transporturile către Belasco încetiniseră mult de când se dusese vorba prin galaxie despre penuria de apă. Fu uşor pentru responsabil să verifice înregistrările din ultimele două zile.

— Crucişătorul ăla cu aripi în V era neobişnuit, spuse oficialul. Nu vezi prea multe în uz privat. Cred că îl pot găsi... iată-l. Este înscris pe numele unui nativ Belascan care a venit acasă. Cir L'ani şi un pasager.

— Aveţi vreo înregistrare a pasagerului? întrebă Adi. Ne poţi da o descriere?

— Crezi că îmi amintesc de fiecare navă care vine aici? întrebă oficialul, clătinând din cap. Doar pilotul navei este înregistrat. Asta e tot ce avem nevoie. Îmi pare rău.

Îi mulţumiră oficialului şi ieşiră pe platforma ocupată.

— Ar putea fi ei, spuse Adi. Dar avem nevoie de dovezi.

— Să întrebăm un muncitor, sugeră Qui-Gon. Se uită primprejur. De ce să nu alegem pe câte cineva şi să vedem ce putem descoperi.

Grupul se despărţi. Obi-Wan rămase unde era. Scană diferiţii lucrători de pe platformă. Unii verificau documentele, unii direcţionau transportoarele, iar alţii alimentau navele. Nu ştia pe cine să aleagă. Dar apoi observă o tânără îmbrăcată în salopetă de mecanic, care lucra la realimentare. Era ocupată să-şi facă treaba, dar în timp ce lucra, se uita la diferitele nave care veneau la aterizare. Ceva despre vigilenţa de pe faţa ei îi atrase atenţia lui Obi-Wan. Era cineva care admira navele elegante. Ea şi-ar fi putut aminti de crucişătorul cu aripi în V.

Se duse la ea şi dădu din cap în formă de salut.

— Dacă aveţi nevoie de realimentare, trebuie să semnalizaţi controlorului, spuse ea. Obţineţi un număr şi aşteptaţi-vă rândul. Puteţi semnaliza de la navă sau să vă duceţi acolo, zise ea arătând spre o cabină aflată la mică distanţă.

— Nu am nevoie de realimentare, spuse Obi-Wan. Caut pe cineva. A aterizat într-un crucişător cu aripi în V. Negru, cu partea inferioară argintie...

— Îmi amintesc de nava aceea, spuse tânăra cu ochii luminându-i-se brusc. Era o frumuseţe. Mi-ar plăcea să-mi pun mâinile pe controale navei ăleia.

— Îţi aminteşti de pilot şi de pasageri?

Ea îşi şterse mâinile de salopetă, gândindu-se.

— Îmi amintesc că am fost surprinsă. M-am aşteptat să iasă un pilot şmecher din carlinga aia. În schimb, era o femeie umană mică şi un bătrân bolnav. Tatăl ei, aşa a spus. Le-am realimentat nava.

— De unde ştii că era bolnav? întrebă Obi-Wan.

— Pentru că a fost scos pe o targă. Nu cred că era conştient. Un medic i-a întâlnit când au aterizat. Un mascul Belascan înalt.

Ar fi putut fi Ona Nobis deghizată.

— Ştii unde s-au dus? întrebă Obi-Wan.

Tânăra îşi mişcă picioarele. Se mişcase constant în timp ce Obi Wan îi punea întrebări. Şi părea atât de nervoasă.

— Nu, dar trebuiau să depună un plan de zbor.

Privind la Obi-Wan, îşi mişcă un picior. Obi-Wan observă mişcarea şi privi în jos. O mână mică era strânsă în jurul gleznei

femeii.

— E băiatul meu, Ned, spuse ea în şoaptă. Vă rog să nu mă raportaţi. A trebuit să-l aduc la muncă săptămâna asta. Mama mea e bolnavă şi ea este cea care are grijă de el.

Obi-Wan îi zâmbi băiatului, care îşi ridicase privirea. Strângea o jucărie mică în pumnul său murdar.

— Nu voi spune nimănui. Mulţumesc pentru ajutor.

Se grăbi să ajungă la Qui-Gon ca să-i spună ce aflase.

— Pare a fi o pistă bună, spuse Qui-Gon. Sunt sigur că planul de zbor este fals, totuşi.

Dar Adi era mai sceptică.

— Aş dori o confirmare mai bună, spuse ea. Există mulţi bătrâni bolnavi pe Belasco. Nu sunt sigură dacă acest lucru o va convinge pe Uta S'orn.

— Urăsc gândul că Noor este inconştient, spuse Siri îngrijorată.

— Cel mai probabil l-a drogat, spuse Qui-Gon.

— Dacă a fost cu adevărat Noor, spuse Adi.

Obi-Wan observă iritarea lui Qui-Gon. Instinctele lui Adi erau renumite, dar nu îşi abandonase nevoia de fapte absolute. Aveau nevoie de dovezi.

Dintr-o dată, Obi-Wan îşi aminti de ceva ce-i atrăsese atenţia.

— Aşteptaţi, le spuse el celorlalţi.

Apoi se grăbi să se întoarcă la femeie. Ea îl privi neliniştită.

— Îmi voi pierde slujba dacă îi spui supraveghetorului despre Ned...

— Nu-ţi face griji, o asigură Obi-Wan. Se ghemui şi îi vorbi băiatului. Este o jucărie drăguţă. Pot să o ţin doar o secundă?

Băiatul prietenos aprobă din cap şi i-o întinse lui Obi-Wan.

Era un model al unui mic crucişător cu aripi în V. Fusese modelat inteligent, din fire subţiri, strâns înfăşurate peste bucăţi de metal.

Obi-Wan atinse firele. Erau de la o robă Jedi. Noor se prefăcuse doar că era inconştient. Le lăsase un indiciu.

Capitolul 15

Acum, că ştiau cu siguranţă că Noor era pe Belasco, trebuiau să descopere de ce călătorise Jenna Zan Arbor acolo. Adi şi Qui-Gon setaseră două datapaduri la bordul navei consulare. Rulară transcrierea Senatului pe un datapad, iar pe cea a Utei S'orn pe cealaltă. Obi-Wan şi Siri stăteau pe fotolii, privind cu atenţie.

— Căutaţi cea mai mică diferenţă, îi sfătui Qui-Gon. Se va vorbi mult, aşa că ascultaţi cu atenţie.

Holocamerele înregistraseră o sesiune în Senat care se ocupa cu reglementările din sistemul Mindemir. Senatorii se ridicaseră şi vorbiseră la nesfârşit despre reguli complicate. Se întrerupseseră reciproc şi se lăudaseră sau râseseră unii de alţii. Vorbeau de multe minute şi nu spuseseră nimic.

Siri îi atrase privirea lui Obi-Wan şi simulă un uriaş căscat. Adi văzu gestul.

— Fiecare sarcină necesită o atenţie deplină, îi spuse ea cu severitate lui Siri. Atunci se întoarse înapoi spre Qui-Gon şi murmură: Dar am eu însumi probleme.

— Nu înţeleg, zise Obi-Wan. Uta S'orn nici măcar nu este vizibilă în transmisie.

— Exact, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan era intrigat. Îşi întoarse atenţia asupra celor două transmisii, dar îi era greu să-şi dea seama ce anume să caute.

În cele din urmă fu adoptată o listă de reglementări. Holocamera plană pe deasupra, în timp ce Senatorii veneau în faţa casetelor pentru a vota. Regulamentele fură adoptate cu majoritate. Apoi, ecranul se înnegri.

— Să le rulăm din nou? întrebă Adi.

— Chiar trebuie? mormăi Siri.

— Aşteaptă, spuse Qui-Gon. Scană înapoi pe măsură ce se dădea votul. Cred că ştiu ce este diferit. Aici.

Arătă spre ecranul din stânga, care era transmisia oficială a Senatului.

— Uită-te la delegatul de pe Hino-111, spuse el. Apăsă pe funcţia de zoom a transmisiei pentru o vizualizare mai atentă.

Nu apasă butonul *da*. Votează împotriva măsurii. Cu toate astea, în audio, votează pentru.

Qui-Gon apăsă funcţia de zoom de pe al doilea datapad.

— Şi aici, este înregistrat un vot *nu*. Asta este versiunea Utei S'orn.

Adi se aplecă mai aproape.

— A modificat înregistrările oficiale al Senatului?

— Sunt sigur că dacă studiem cu atenţie vom găsi şi alte voturi care au fost schimbate. Înregistratorul din Senat foloseşte transcrierea oficială pentru a înregistra voturile. Aceste reglementări nu au fost adoptate niciodată. Senatorii votează mii de reglementări. Mindemir este un sistem mic. Este o mutare riscantă, dar transcrierea asta este de acum opt luni. Evident, a scăpat de orice probleme cu ea.

— Dar de ce i-ar păsa de un regulament privind Mindemir? întrebă Obi-Wan.

— Sunt sigură că nu i-a păsat ei însăşi. A fost plătită pentru a face asta, spuse Qui-Gon. Plătită în credite sau influenţă. Întrebarea este cine a plătit-o?

— Jenna Zan Arbor? ghici Siri.

— Asta trebuie să ştim. Qui-Gon se întindea deja spre comunicator. Asta este o treabă pentru Tahl. Se îndepărtă câţiva paşi ca să vorbească în linişte.

— De ce ar păstra transcrierea reală? întrebă Siri. Ar putea-o incrimina.

— Pentru şantaj, spuse Adi. Ar putea oricând să ameninţe că va expune persoana care a pus la cale toate astea. Ar putea să o trimită Senatului, anonimă. Poate că şi-a acoperit urmele atât de bine încât nu vor putea lega înşelăciunea de ea.

Qui-Gon se întoarse cu vestea că Tahl îi va contacta cât mai repede posibil. Analizară şi celelalte transcrieri. Le era mai uşor acum că ştiau ce căutau. În fiecare caz, voturile fuseseră modificate. Până terminară, Tahl îl apela deja pe Qui-Gon.

— Ai dreptate, zise ea. Jenna Zan Arbor a făcut o serie de experimente privind alimentarea cu apă de pe Mindemir. Se pare că avea nevoie de un sistem planetar pentru a-şi demonstra teoria. Periclitarea întregului sistem era, desigur, împotriva reglementărilor Senatului. Dar Senatoarea S'orn a introdus o legislaţie care să permită acest lucru, dacă organul legislativ al planetei acceptă experimentul. Măsura a trecut în

Senatul Galactic şi, câteva săptămâni mai târziu, guvernul de pe Mindemir a votat pentru a permite experimentul.

— Este mai uşor să mituieşti un politician de pe o planetă mică pentru a propune legislaţia, spuse Adi cu înţelepciune. Dar avea nevoie de cineva puternic în Senatul Galactic.

— Aşa că am legat-o, în cele din urmă, pe Jenna Zan Arbor de Uta S'orn, spuse Qui-Gon încet. Zan Arbor a spus că S'orn i-a fost de ajutor. Nu cred că a vrut să spună că S'orn a acţionat ilegal.

— Este greu de crezut, spuse Adi. Are o reputaţie de mare integritate.

— Acum opt luni, Ren S'orn era încă în viaţă, spuse Obi-Wan. Jenna Zan Arbor îşi desfăşura experimentele asupra Forţei. Dacă Senatoarea S'orn ştia despre asta? Dacă Jenna Zan Arbor era cea care o şantaja?

— Aşa că S'orn a ştiut că Zan Arbor îl ţine pe fiul ei şi a ştiut ce căuta Zan Arbor? Qui-Gon se încruntă gânditor. Este posibil.

— Cu atât mai multe motive pentru a o ajuta acum pe Uta S'orn, spuse Adi. Indiferent dacă vrea sau nu.

Capitolul 16

Confruntată cu dovezile, Uta S'orn se nărui.

— Da, spuse ea. Am modificat înregistrarea.

Stătea pe o bancă, cu mâinile atârnând între genunchi.

Zona era liniştită acum, majoritatea pacienţilor revenind în Domurile Medicale.

— A trebuit, spuse Uta S'orn. Îl avea pe fiul meu.

— Deci ai modificat înregistrarea Senatului pentru a-l salva, spuse Adi cu blândeţe.

S'orn dădu din cap.

— Şi apoi l-a eliberat. Dar ceva a mers greşit. A fost găsit mort. Mi-a spus că a încercat să se întoarcă în laborator şi că îl ucisese Ona Nobis. Nu am ştiut dacă să o cred, dar ce puteam face? Am încălcat legile Senatului. Fiul meu era mort. Singurul lucru care îmi mai rămăsese era să mă dedic semenilor mei de pe Belasco, în singurul mod în care mai pot. Nu-mi pot imagina de ce m-ar contacta Jenna din nou. Trebuie să fie aici pentru un alt scop. Cu siguranţă că mă va lăsa în pace acum, după tot ce a făcut.

De obicei, purtarea Utei S'orn era bruscă şi nerăbdătoare. Acum, Obi-Wan văzu cât de adâncă îi era durerea. Vocea îi tremura, iar ochii îi erau plini de lacrimi.

Se apropie un bărbat înalt, îmbrăcat în haine bogate, urmat de paznicii droizi regali. Deşi părul îi era argintiu, faţa lui era tânără.

— Uta, te simţi bine? Trebuie să-i scot de aici pe aceşti oameni?

Ea îşi şterse în grabă ochii.

— Nu. Acesta este Liderul nostru, Min K'atel, le spuse ea celorlalţi.

Qui-Gon şi Adi se înclinară.

— Suntem Cavalerii Jedi Qui-Gon Jinn şi Adi Gallia, şi aceştia sunt Padawanii noştri, Obi-Wan Kenobi şi Siri.

Liderul dădu scurt din cap.

— Nu-mi pasă dacă sunteţi Jedi, nu trebuie să o deranjaţi pe Uta S'orn.

— Vorbesc despre lucruri pe care aş prefera să le uit, spuse Uta S'orn. Nu că aş vrea să-i învinovăţesc, dar...

— Suferinţa ta este suficientă, spuse Min K'atel. Se întoarse spre Jedi. Trebuie să vă cer să părăsiţi terenul regal. Aţi supărat-o pe cea mai mare Senatoare de pe Belasco.

— Tocmai plecam, spuse politicos Qui-Gon.

Jedii se înclinară şi ieşiră. În timp ce străbăteau gazonul, Obi-Wan spuse:

— Nu am mai văzut-o pe Uta S'orn atât de afectată până acum.

— Da, aşa părea, spuse Qui-Gon. Dar ai observat cum l-a manipulat pe Lider, astfel încât să ne alunge.

— Minte, spuse Adi.

Qui-Gon îi aruncă lui Adi o privire rapidă.

— Eşti sigură?

Adi aprobă din cap.

— Nu ştiu de ce. Ceva din cuvintele ei a sunat fals. Paşii ei încetiniră şi se opri. Simt că este aici. Undeva aproape.

— Noor este pe terenul regal? întrebă Qui-Gon. Să ne întoarcem la Min K'atel şi să-i cerem să caute.

Adi clătină din cap.

— Este doar un sentiment.

— Asta e tot ce avem! La ce mai sunt bune instinctele tale, Adi, dacă nu ai încredere în ele?

Adi îl privi severă.

— Am încredere în ele. Dar nu mă aştept ca alţii să se bazeze pe ele. Nu putem implica un guvern în ancheta noastră fără dovezi. Ştii asta la fel de bine ca mine.

Qui-Gon se lupta cu nerăbdarea. Mintea îi era obosită, corpul îi era istovit. Nu se putea conecta la Forţă aşa cum putea Adi. Nervii lui tensionaţi ţipau ca toate astea să se termine. Adi îi vorbise despre cooperare şi loialitate. Acum trebuia să se supună el dorinţelor ei. Avea şi ea dreptul de a alege o direcţie, aşa cum făcuse şi el.

— Ce facem atunci? întrebă el. Ce sugerezi?

— Să ne urmărim suspiciunile până la următorul pas logic, spuse Adi. Trebuie să avem permisiunea să cercetăm aceste terenuri. Probabil că Min K'atel nu ne-o va oferi, la cum stau lucrurile. Va trebui să-l convingem. Mai este un ultim loc unde să mergem.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Uzina de purificare a apei. Dar nu vom obţine niciodată permisiunea de a intra.

— Atunci va trebui, pur şi simplu, să intrăm, spuse Adi sumbru. Da, uneori chiar acţionez după instinctele mele, Qui-Gon. Răspunsul se află acolo.

Capitolul 17

Uzina era închisă şi puternic păzită. Fără îndoială, securitatea fusese crescută din cauza invaziei bacteriene. Jedii scanară zona puternic împădurită, cu perimetrul îngrădit. Qui-Gon mătură zona cu un macrobinocular.

— Nu există nicio modalitate obişnuită de a trece de măsurile de securitate, remarcă el. Oricine intră trebuie să treacă printr-o scanare a retinei. Există droizi de pază postaţi la fiecare intrare. Chiar şi după ce ne ocupăm de gardieni, va trebui să intrăm cu ajutorul săbiilor de lumină. Şi asta, cel mai probabil, ar declanşa o alertă de securitate la scară largă.

— Iar noi vrem să intrăm şi să ieşim fără să fim văzuţi, spuse Adi.

— Ca să nu mai vorbim că trebuie să o facem fără pierderi de vieţi, adăugă Qui-Gon. Privi fix la uzină, gândindu-se. Apoi, deodată, văzu o cale. Desigur, zise el. Nu putem intra. Dar putem înota.

Marea cea Mare se îngusta până la un râu care se mişca rapid în aval dinspre uzină. Apa făcea spume în jurul bolovanilor şi forma mini-cascade în centrul râului.

— Curentul este foarte puternic. Adi îi aruncă o privire lui Qui-Gon. El văzu îngrijorarea de pe chipul ei. Poate că ar fi mai bine dacă ar merge o singură echipă.

— Avem şanse mai mari dacă o vom face cu toţii.

Qui-Gon îşi scoase respiratorul şi fu primul care intră în apa şocant de rece.

— Când vom ajunge la conductele de absorbţie, cel mai probabil va exista un filtru care să acopere deschiderea, spuse Qui-Gon. Nu putem să folosim săbiile de lumină, aşa că va trebui să folosim vibrocutere. Staţi aproape de noi, Padawani. Nu vă fie teamă să cereţi ajutorul dacă obosiţi.

Şi tu, Qui-Gon? Vei cere ajutor dacă o să ai nevoie de el? Privirea întunecată a lui Adi îi puse întrebarea. El o ignoră.

Jedii intrară sub apă. Qui-Gon simţi cum îl trage curentul. Îl ducea în direcţia corectă, dar trebuia să aibă grijă să nu se lovească de bolovani sau să fie prins în vârtejuri. Avu nevoie de

toată puterea lui.

Curentul îi împinse spre ţevi. Pe măsură ce se apropiau, se simţeau absorbiţi şi mai repede. Acum exista pericolul de a fi izbiţi de filtre. În timp ce se apropiau de ţevi, Adi le făcu semn să lupte împotriva curentului. Fluturându-şi braţele pentru a-şi încetini ritmul, reuşiră să se ciocnească uşor de filtrul uriaş. Qui-Gon întinsese deja mâna după vibrocuterul său.

El şi Adi se apucară de treabă în timp ce Padavanii lor erau agăţaţi de grătare.

Tăiară rapid o gaură în filtre şi le făcură semn Padawanilor să intre primii. Imediat după ce intrară în conductă, fură aspiraţi de acţiunea apei, lovindu-se de lateralul ţevii, rotindu-se şi căzând, până când Qui-Gon nu mai ştiu care era drumul bun. Rana din umăr îl durea la fiecare mişcare de răsucire. Până să cadă în tancul uriaş, era deja copleşit de ameţeală.

Îl simţi pe Obi-Wan atingându-i umărul. Padawanul său îi observase suferinţa. Qui-Gon încuviinţă din cap pentru a-l anunţa pe Obi-Wan că se simţea bine, chiar în timp ce lupta cu ameţeala. Înotară repede spre lateralul rezervorului şi se ridicară afară. Se aflau într-un viaduct mare, realizat de piatră. Bancurile de echipamente înconjurau tancul. Mai încolo era tratată apa, dar aici, maşinile prelevau probe aleatorii ale calităţii acesteia.

Adi arătă spre o consolă tehnică din apropiere. În timp ce Adi, Obi-Wan şi Siri îl urmăreau, Qui-Gon apăsă butoanele şi manetele până când, la scurt timp, panoul se deschise. O unitate de stocare conţinea flacoanele cu probe de apă, etichetate după dată.

— Nu vom mai putea ieşi tot pe acolo, îi spuse Qui-Gon lui Adi în timp ce băga probele în tunică. Va trebui să găsim nişte costumaţii şi să pozăm în lucrători.

Ea aprobă din cap.

— Trebuie să existe un dulap cu provizii.

Dintr-o dată, pulsă o lumină roşie de pe consolă. Câteva secunde mai târziu, auziră sunetul droizilor care se apropiau.

— Cred că este timpul să plecăm, spuse Qui-Gon, întinzând mâna după sabia de lumină. Să o facem repede, înainte de sosirea paznicilor Belascani.

Droizii de pază apărură de după colţ, cu blasterele ridicate. Jedii atacară ca unul singur, cu săbiile de lumină în

continuă mişcare. Qui-Gon termină doi droizi dintr-o singură lovitură. Adi sări peste grup şi atacă din spate. Siri coborî pe un genunchi şi atacă printr-o legănare puternică, doborând un droid şi tăind un altul în două. Obi-Wan atacă droizii din stânga lui Qui-Gon, tăind capul unui droid şi îngropând sabia în panoul de control al celuilalt.

În doar câteva secunde, se terminase.

— Paznicii Belascani vor fi aici în curând, spuse Qui-Gon, respirând puternic. Nu mai are rost să ieşim în linişte. Să ieşim, pur şi simplu.

Împreună, el şi Adi tăiară o gaură în uşa de ieşire din duroţel cu săbiile de lumină. O sirenă începu să urle. Cu zgomotul răsunându-le în urechi, Jedii săriră prin gaură şi alergară spre gardul înalt.

Qui-Gon se întinse spre Forţă. Avea nevoie disperată de ea dacă trebuia să treacă peste gardul acela. Auzi focul blasterului aproape de urechea lui.

Obi-Wan şi Siri trecură peste gard, depăşindu-l cu mai mulţi centimetri.

O văzu pe Adi încetinind ritmul pentru a se asigura că va putea şi el să îl sară. Cu un efort puternic, Qui-Gon îşi forţă muşchii obosiţi să coopereze. Conexiunea cu Forţa crescu, ajutându-l să sară. Totuşi, se lovi de vârful gardului şi trebui să treacă dincolo ajutându-se de mână. Cu coada ochiului, o văzu pe Adi sărind.

Qui-Gon ateriză dur şi puţin dezechilibrat. Alergă spre linia copacilor. Ignoră focurile de blaster din spatele lui, bazându-se pe Adi că va devia în mod expert orice foc care se apropia prea mult. Ajunse la siguranţa oferită de copaci şi aruncă o privire înapoi.

— Nu ne urmăresc. Nu au de ce. Ştiu deja cine suntem.

Adi îşi băgă sabia înapoi la centură.

— Nu va mai dura mult înainte ca Min K'atel să ne ordone să părăsim planeta. Cred că tocmai le-am epuizat dorinţa de a fi ospitalieri.

Capitolul 18

Qui-Gon se rezemă de trunchiul unui copac, cu ochii închişi, în timp ce Adi trecea probele printr-un analizor şi apoi trimitea datele către Tahl.

Obi-Wan se apropie de el şi se aşeză cu atenţie. Ştia că Qui-Gon nu voia să vorbească. Dar era îngrijorat.

— Nu ţi-ai recăpătat puterea, Maestre, spuse el încet. Eşti sigur că...

Se opri. Qui-Gon deschisese un ochi. Asta fu suficient pentru a-i opri vorbele în gât.

— Winna Di Uni mi-a spus că va dura un timp, spuse Qui-Gon. Asta se şi întâmplă. Închise ochii. Nu-ţi face griji, Padawan. O să se termine în curând. Apoi mă voi odihni.

Obi-Wan aprobă din cap, chiar dacă Qui-Gon nu îl putea vedea. Îl mai văzuse pe Maestrul său obosit şi cu dureri înainte, dar niciodată slăbit. Era un sentiment ciudat. Dacă Qui-Gon putea slăbi, orice Jedi era vulnerabil.

Comunicatorul lui Adi semnaliză şi ea porni repede funcţia holo. Apăru Tahl.

— Bacteriile au fost bioinginerizate, spuse ea fără preliminarii. Totul s-a făcut în mod inteligent. Măsurile luate pentru a le restricţiona, de fapt, le fac să crească.

Qui-Gon se ridică, alert.

— Poţi să le spui savanţilor de aici cum să le controleze?

— Ştiu deja, spuse Tahl. O companie de cercetare ştiinţifică de pe Belasco a anunţat descoperirea în urmă cu doar câteva ore. Acum ştiu cum să neutralizeze bacteriile. De asemenea, au găsit o cale de a-i trata pe cei care sunt deja bolnavi. Vor face o avere.

— O avere, repetă încet Obi-Wan. Şi o bucată din avere i s-a oferit Onei Nobis dacă se întoarce.

Adi se aplecă spre Tahl.

— Poţi urmări dacă acea companie duce la...

— *Industriile Zan Arbor*? Am făcut-o deja, spuse Tahl.

Siri îşi plesni o mână pe picior.

— Am prins-o.

— Acum trebuie să o găsim, spuse Adi.
— Voi sta în aşteptare, spuse Tahl, iar imaginea ei se estompă.
Qui-Gon se ridică în picioare.
— Să ne întoarcem pe terenurile regale. Sunt sigur că răspunsul se află acolo.
Soarele cobora în timp ce Jedii se grăbeau pe străzile lăturalnice spre porţile palatului. Râuri de cetăţeni Belascani se îndreptau şi ei într-acolo. Înţeleseră repede că se răspândise vestea despre descoperire. Lumea se aduna pentru a sărbători.
Aveau destulă acoperire. La fel şi Ona Nobis.
Se deplasau prin mulţimea de pe peluzele palatului, căutând-o pe Astri.
— Nu o văd nicăieri, zise Qui-Gon. Ar trebui să fie cu ochii pe Uta S'orn.
— Iată-o, spuse Obi-Wan, arătând. Poartă o salopetă de ajutor medical.
Îmbrăcat în alb, Astri împingea prin grădină un băieţel aflat în cărucior. Se aplecă pentru a-i trage o pătură peste genunchi.
— E o acoperire bună, zise Qui-Gon. Dar cum rămâne cu Cholly, Weez, şi Tup?
Tup apăru dintr-o secţie medicală în fruntea unui grup de copii, jonglând cu trei bile strălucitoare cu laser. Weez îl urma.
— Cel puţin nu s-au băgat în necazuri, spuse Qui-Gon.
Astri îi văzu şi se grăbi să vină la ei, cu faţa aprinsă.
— Aţi auzit vestea? S-a găsit un remediu!
— Am auzit, spuse Adi. Dar tot avem o problemă.
— Am urmărit-o pe Uta S'orn, spuse Astri. Nu am văzut nimic suspect. E afară, în aer liber, tot timpul. Se ocupă de copii. Face de toate, ajută chiar şi la servirea de alimente.
Qui-Gon se tensionă.
— Ai acces la bucătăriile palatului? o întrebă el pe Astri.
Astri aprobă din cap.
— Livrarea de alimente este o zonă în care duc lipsă de personal. Toată lumea poate participa şi ajuta.
— Crezi că e posibil să urmărşti porţiile care părăsesc bucătăriile? Poţi număra tăvile cu mâncare?
— Da, spuse Astri. Cholly ajută la pregătirea tăvilor.
— Cum sunt livrate mesele? întrebă Adi.

— Prin tuneluri, mai ales, spuse Astri. Au fost construite acum vreun secol, în timpul unui război cu o planetă vecină. Este cea mai rapidă modalitate de a ajunge de la bucătării la zonele secţiilor. Au construit domurile peste vechile intrări din grădini, tocmai din acest motiv.

— Când este următoarea masă? întrebă Qui-Gon.

Astri îşi verifică ceasul.

— Cholly ar trebui să pregătească tăvile chiar acum.

— Bine, zise Qui-Gon. Obi-Wan, Siri, vreau să mergeţi cu Astri la bucătării. Comparaţi numărul tăvilor pentru alimente cu numărul copiilor bolnavi. Dacă există mai multe tăvi decât copii, urmăriţi-o pe Uta S'orn. Asiguraţi-vă că nu vă vede! Ţineţi minte unde livrează tăvile. Dacă Ona Nobis şi Zan Arbor sunt pe teren, trebuie să mănânce. Qui-Gon îi fixă pe Obi-Wan şi Siri cu cea mai serioasă privire. Dacă vedeţi, sau chiar simţiţi, că Ona Nobis este pe aproape, nu vă angajaţi în luptă cu ea. Întorceţi-vă după mine şi Adi.

Obi-Wan şi Siri fură de acord şi o urmară pe Astri până la bucătăriile palatului. Era o cameră enormă, plină de staţii de alimente şi de depozitare. Obi-Wan şi Siri aşteptau pe holul slab luminat în timp ce Astri intră înăuntru.

Cholly era ocupat să pregătească tăvile cu boluri de tocană, pâine şi o tartă cu fructe. Alţi muncitori umblau de colo-colo, punând tocana în tăvi şi împingându-le înainte, într-o linie, pentru a fi încărcate pe cărucioare. Astri îşi trecea rapid ochii peste rândurile de tăvi, numărându-le. Apoi se strecura afară, în hol.

— Sunt şaizeci şi patru de tăvi, zise ea. Două în plus. Qui-Gon a avut dreptate. Acum trebuie să o aşteptăm pe Uta S'orn.

Câteva clipe mai târziu, ceilalţi muncitori începură să umple bucătăria. Luară fiecare câte un cărucior şi băgară tăvile în interiorul care le menţinea calde.

Uta S'orn sosi şi lucră repede pentru a-şi umple propriul căruţ.

— Îl voi duce la Domul Cinci, ca de obicei, spuse ea.

Manevră căruţul pe hol şi se îndreptă spre tunel. Obi-Wan şi Siri se lipiră de perete. Merseră în tăcere în spatele Utei S'orn, ţinându-se cât de aproape îndrăzneau prin labirintul răsucit.

Uta S'orn livră mai întâi porţiile la Domul Cinci. O privirăîn timp ce urca pe rampă în secţie. Când se întoarse, încă mai

avea două tăvi pe cărucior. Făcu o întoarcere bruscă şi veni drept spre ei.

Obi-Wan şi Siri se repeziră într-un tunel lateral. Se lipiră de un perete şi încercară să nu respire. Dacă Uta S'orn venea pe acolo, ar fi fost descoperiţi. Dar avură noroc. O luă prin tunelul opus. După un moment, o urmară cu prudenţă.

Tunelul se îngustă când se întoarse brusc spre stânga. Obi-Wan avu grijă să nu uite pe unde mergeau. Ştia că se îndepărtau de aripa principală a palatului şi a secţiilor şi că se îndreptau spre apartamentul privat ale Utei S'orn.

Deodată, auziră căruciorul oprindu-se. Obi-Wan se strecură înainte. Se uită pe după colţ suficient de mult pentru a o vedea pe Uta S'orn lăsând tăvile pe podea. Apoi se întoarse spre el. Se trase înapoi şi îi făcu semn lui Siri.

Cei doi alergară rapid în josul tunelului, auzind-o pe S'orn în spatele lor. Nu se putea mişca la fel de repede datorită căruciorului. Ajunseră la tunelul principal şi Obi-Wan o luă la stânga, ghicind că ea se va întoarce la bucătăriile palatului. După câteva clipe Uta S'orn apăru şi urmă ruta prezisă de el.

Obi-Wan şi Siri o luară înapoi, apoi aşteptară la curba tunelului.

— Ce se întâmplă dacă Ona Nobis vine din spatele nostru? şopti Siri.

— Fugim, şopti Obi-Wan înapoi.

Spre surprinderea lui Obi-Wan, se deschise un mic orificiu din tavan, deasupra tăvilor cu mâncare. Ona Nobis se strecură, scheletul ei Sorrusian permiţându-i să-şi comprime corpul pentru a se potrivi prin spaţiul acela mic.

Mâna lui Siri se îndreptă spre sabia de lumină. Începu să o scoată. Cu o mişcare rapidă, Obi-Wan şi-a puse mâna pe încheietura mâinii ei, pentru a o opri. Ea îi aruncă o privire urâtă, dar el nu îi dădu drumul.

Ona Nobis ridică tarta de fructe dulci dintr-o tavă şi o băgă în gură. Mâncă rapid şi cea de-a doua tartă, apoi îşi şterse delicat degetele pe tunică.

— Să ne furişăm, şopti Siri la urechea lui Obi-Wan.

Ona Nobis împinse tăvile cu alimente prin aerisirea de deasupra capului. Apoi se ridică înapoi sus.

— Ar fi trebuit să atacăm, şopti Siri cu înverşunare după ce Nobis dispăru.

— Siri, Qui-Gon ne-a spus să nu o facem, spuse iritat Obi-Wan.

— Dar am fost atât de aproape! Şi nu a avut biciul cu ea, susţinu Siri.

Ochii ei albaştri sclipiră a provocare în întunericul tunelului, iar ea îşi împinse bărbia spre Obi-Wan.

— Sau ţi-a fost frică să lupţi din nou cu ea?

Capitolul 19

Adi şi Qui-Gon ascultară povestea lui Siri şi Obi-Wan. Adi aprobă din cap.

— Sunt aici. Asta înseamnă că şi Noor este aici. Adi îi aruncă o privire lui Qui-Gon. Avem destul ca să vorbim cu Liderul. Trebuie să ne asumăm riscul.

— Sunt de acord, spuse Qui-Gon. Dacă avem noroc, vom evita o bătălie. Fie că Uta S'orn este forţată să o ascundă pe Zan Arbor fie că nu, trebuie să i se spună.

În jurul lor începuseră pregătirile pentru sărbătorire. Liderul hotărâse să organizeze o mare petrecere pentru tot oraşul Senta. Din ce în ce mai multă populaţie intra pe terenurile regale. Grădinile străluceau de la lumânări şi luminiţe. Muzicienii începură să se instaleze lângă grădina cu flori. Servitorii, funcţionarii şi orăşenii rămaseră pe gazonul parfumat de roua serii.

Min K'atel stătea, strălucind, lângă soţia lui. Fiica lor stătea între ei, înfăşurată într-o plapumă caldă. Uta S'orn stătea în dreapta lor. În timp ce Jedii se îndreptau spre el, zâmbetul larg al lui Min K'atel dispăru şi el îi fixă cu o privire împietrită.

— Am primit un raport despre faptul că sabotorii au pătruns în centrul de purificare al apei, fără îndoială pentru a reintroduce mai multe bacterii mortale, zise el. Şeful meu de securitate mi-a spus că aceşti sabotori erau Jedi. Fie vă prefaceţi că sunteţi Jedi, fie tot ceea ce ştiu eu despre Ordinul vostru este greşit. Care dintre ele?

Liderul dădu un semnal şi garda strălucitoare de droizi apăru, flancând grupul Jedi.

— Nu suntem nici sabotori, nici impostori, spuse Adi cu voce puternică. Suntem Cavaleri Jedi, veniţi pentru a-l găsi pe unul de-al nostru şi ca să investigăm necazurile pe care le aveţi.

— Nu avem nevoie de ajutorul vostru, spuse Min K'atel cu dispreţ.

— Dar ar trebui să ştiţi ce am descoperit, spuse Qui-Gon. Bacteriile din alimentarea cu apă au fost introduse în mod deliberat.

— Sunteţi străini aici, răspunse Min K'atel dur. Nu veţi cum să ştiţi că pe Belasco, această bacterie apare la fiecare şapte ani.

— Ştim asta, zise Qui-Gon. La fel ca şi persoana care a bioingenierizat bacteria pentru a se reproduce. Ştia că nu aţi fi bănuit că a fost introdusă artificial în sistem, pentru că era ceva ce aţi mai văzut înainte. Dar această bacterie este diferită. A fost menită să se înmulţească ca răspuns la încercarea de a o suprima.

Min K'atel se uită fix la ei.

— Şi cine ar face un astfel de lucru şi de ce?

— Cineva care a reuşit să profite prin eliminarea bacteriei, răspunse Adi. O savantă genială pe nume Jenna Zan Arbor. Ea se află în spatele grupului ştiinţific care vă va vindeca, şi va face o avere, suficient ca să poată scăpa de justiţie şi să rămână fugară.

— Nu este Belascană, ghici Min K'atel. Cum ar putea face aşa ceva fără ajutor?

— A avut ajutorul unui Belascan proeminent care avea acces la zonele de cea mai înaltă securitate, răspunse Adi.

Îşi fixă privirea poruncitoare asupra Utei S'orn. Aceasta nu respinse sau negă acuzaţia. Ridică doar o sprânceană şi se uită cu dispreţ la Jedi.

Min K'atel îi aruncă o privire lui S'orn.

— Este absurd, spuse el. Încercaţi să vă acoperiţi propria implicare acuzând unul dintre cei mai buni cetăţeni de pe Belasco! Voi contacta Consiliul Jedi. Nu vă voi lăsa să faceţi astfel de acuzaţii!

— Uta S'orn o ascunde Jenna Zan Arbor şi pe Maestrul Jedi care este ţinut ostatic, declară Qui-Gon. Dacă aţi da ordinul să îi fie cercetată locuinţa, îi veţi găsi.

— Nu voi da un astfel de ordin!

Adi şi Qui-Gon îşi activară săbiile de lumină într-o fracţiune de secundă. Obi-Wan şi Siri îi urmară imediat.

— Mă tem că trebuie să insistăm, spuse Qui-Gon. Un Jedi este ţinut captiv pe pământurile tale. Asta te face responsabil. Dacă trebuie să luptăm pentru a-l elibera, să ştiţi că o vom face.

Min K'atel păru nesigur.

— Nu există alţi Jedi aici. Numai secţii pline de copii bolnavi şi adulţii care îi îngrijesc.

— Am văzut un bătrân bolnav, interveni brusc fiica lui Min K'atel, Joli. Scutură păpuşa din poală, mişcându-i braţele şi picioarele. El a făcut asta.

— Şi cum ţi-a dat-o? întrebă Adi cu blândeţe.

— A aruncat-o în tufişuri, spuse Joli. A aruncat jos mai multe jucării pentru copii. A mea este cea mai bună. Îi zâmbi păpuşii din poală. Este cea mai frumoasă.

— A mea este cea mai frumoasă! zise o altă fată, alergând înainte şi fluturând păpuşa.

— Ba nu, a mea! zise un băiat scuturând o jucărie în aer.

Qui-Gon înaintă. Luă cu blândeţe păpuşa din mâna lui Joli. O ţinu lângă roba sa. Culoarea şi textura firelor se potriveau exact.

— Tot mai spui că nu este niciun Jedi pe proprietatea ta? îl întrebă el pe Min K'atel.

Ochii lui Min K'atel se îndreptară spre fereastra unde fiica îl văzuse pe cel care făcuse jucăriile. Era de la apartamentul Utei S'orn. Nu se uită deloc la ea.

— Cercetaţi-i locuinţa, îi spuse el căpitanului gărzii.

Uta S'orn ridică din umeri când membrii gărzii regale se repeziră să execute ordinul.

— Nu vor găsi nimic.

— Dacă este aşa, atunci îmi voi cere scuze cu cea mai mare umilinţă, spuse Min K'atel.

Se întoarse spre droizii de pază.

— Înconjuraţi-o pe Senatoarea S'orn.

Droizii de pază se rotiră în formaţie. Dar, în loc să pornească spre Uta S'orn, porniră spre Jedi.

Capitolul 20

— Au fost reprogramaţi, spuse Qui-Gon pe un ton dur.

Abia îi ieşiră cuvintele din gură când droizii începură să tragă. Focul de blaster izbucni fulgerător în jurul Jedilor. Numai grupul care se afla imediat în apropierea lor îşi dădu seama ce se întâmpla. Petrecăreţii de pe gazon credeau că fulgerele fac parte din sărbătorire. Aplaudară când Jedii începură să lupte, săbiile lor de lumină devenind o ceaţă. Muzicienii începură să cânte în apropiere, iar lumea se întoarse spre muzică.

Obi-Wan se gândi la copiii din jurul lor. Obiectivul lui principal era să limiteze aria de luptă, astfel încât nimeni să nu fie rănit de vreun proiectil rătăcit. Ştia că şi ceilalţi aveau acelaşi gând.

Droizii rămaseră în formaţie, atacând şi apoi regrupându-se. Uta S'orn îşi părăsi locul de onoare şi dispăru în mulţime.

Jedii nu trebuiră să se sfătuiască în privinţa strategiei. Odată cu protejarea Belascanilor din grădină, trebuiau să ajungă la apartamentul Utei S'orn. Formară un cerc strâns pentru a devia focurile de blaster şi atacară droizii regali. În timp ce se luptau, înaintau constant, având grijă să rupă formaţia strictă a gărzilor.

— Acoperiţi-mă, spuse Qui-Gon cu asprime.

Adi, Siri şi Obi-Wan îşi intensificară atacul. Acum erau o ceaţă de mişcare, lucrând împreună, acoperindu-se reciproc şi apoi inversând pentru a ataca droizii. Obi-Wan se întinse spre Adi şi Siri, integrându-se în ritmul strategiei lor de luptă. Adi se baza pe jocul de picioare rapid şi pe salturile de gimnastă ale lui Siri. Siri se baza de rapiditatea orbitoare a sabiei lui Adi. Împreună, erau o pereche uimitoare.

Dar, chiar dacă împânziseră terenul cu droizi distruşi, apăreau tot mai mulţi, în ceea ce părea a fi un flux nesfârşit. Curgeau din camera de gardă a palatului, cu blasterele îndreptate spre Jedi. Lupta cu droizii avea propriile provocări. Slăbiciunea lor era aceeaşi cu puterea lor: Ei nu gândeau. Doar răspundeau la stimuli. Ei vedeau fiinţele ca pe ţinte care trebuiau distruse. Cablajul lor complicat putea fi compromis

printr-o lovitură bună. Cu toate astea, acurateţea lor era impecabilă.

Chiar în timp ce lupta, Obi-Wan îşi aminti că Qui-Gon alergase singur în palat. Avea să o întâlnească pe Ona Nobis. Îşi aminti alarmat cum Qui-Gon nu reuşise să sară gardul, ceva mai devreme. Maestrul său avea nevoie de ajutor.

Ştia că şi Adi se gândea la acelaşi lucru. Fără vreun cuvânt sau vreo privire, îşi accelerară atacul cu o serie furioasă de lovituri. Împinseră înainte până ajunseră la intrarea în palat. Obi-Wan se lansă într-o inversare rapidă, lovind sus cu sabia de lumină, apoi sărind şi răsucindu-se în aer pentru a coborî în spatele droizilor. Atacă din spate, doborând patru droizi cu două lovituri.

Între timp, Adi şi Siri se strecurară în interiorul palatului. Obi-Wan sări din nou, de data asta aterizând pe pragul intrării. Cu o lovitură de picior înapoi, care făcu să zboare un droid, intră în viteză înăuntru. Palatul părea întunecat după luminile aprinse ale festivalului de afară. Obi-Wan mai mult simţi decât văzu mişcarea. Adi şi Siri se îndreptau spre o scară măreaţă.

— Pe aici, îi strigă Adi în timp ce alerga.

Obi-Wan se îndreptă spre scări. Deodată, izbucniră focuri de blaster aproape de el. Cioburile de piatră zburară din treapta unde fusese piciorul lui. Se întoarse spre atacator, dar echilibrul îi fu uşor stângaci. Ştia că riposta lui nu era cea mai bună. Apoi văzu o ceaţă de mişcare lângă umărul său. Siri rărise de sus, de pe scară. Se răsuci în aer, ţinându-şi sabia ridicată. În timp ce cobora, tăie capul unui droid din garda regală.

— Mulţumesc, spuse Obi-Wan.

— Oricând.

Obi-Wan urcă pe scara mare, cu Siri în spatele lui. Chemă Forţa să-l dirijeze, urmând agitaţia de aer şi căldură pe care o lăsase Adi în urma ei. Fugi pe coridoarele lungi. Auzi strigăte în faţă. Năvăli într-o cameră cu tavan înalt. Jenna Zan Arbor stătea în picioare în centru, cu mâinile în faţa ei. Noor era legat cu cătuşe energetice la glezne şi încheieturi.

— Ţin în mână formula pentru eradicarea bacteriilor din apă, spuse Jenna Zan Arbor, ridicând un datapad de dimensiunea unei palme. Am aici o parte esenţială care lipseşte din versiunea savanţilor. Numai eu pot vindeca această lume. Dacă mă omori, vor muri mulţi alţii.

Sabia lui Qui-Gon era coborâtă pe lângă el. Adi îi stătea alături. Obi-Wan se opri din scurt. Aşteptă ca cei doi Maeştri Jedi să decidă asupra strategiei.

— Nu vrem să te ucidem, spuse Qui-Gon.

— Capturarea înseamnă moartea pentru mine, spuse Jenna Zan Arbor. Vorbim despre libertate sau nimic.

Adi şi Qui-Gon nu se uitară unul la celălalt. Cu toate astea, Obi-Wan îi simţi cum comunică. Ochii lui Noor erau închişi, iar Obi-Wan simţi şi Forţa din el. Şi de data aceea, Zan Arbor nu mai avea instrumente cu care să o măsoare.

Simţi mai degrabă decât văzu, cum Qui-Gon aduna Forţa. Obi-Wan îi simţi puterea. Bucuria năvăli prin el. Qui-Gon îşi revenise. Datapadul zbură din mâna lui Jenna Zan Arbor şi Qui-Gon întinse brusc palma stângă. În acelaşi timp, sări înainte, sabia lui despicând aerul. Jenna Zan Arbor tresări, dar el lovi doar ceva care era suspendat în spatele ei. O tapiserie mare de pe zid, căzu pentru a ateriza peste ea. În acelaşi timp, Adi sări înainte pentru a-l elibera pe Noor. Qui-Gon îşi băgă calm datapadul în centura utilitară. Se aplecă pentru a o prinde pe Jenna Zan Arbor în timp ce apărea de sub tapiserie, tuşind din cauza prafului.

— După toate experimentele tale cu Forţa, în cele din urmă ai eşuat în a-i înţelege puterea, spuse Qui-Gon.

Îl fixă cu o privire furioasă.

— Ar fi trebuit să te omor atunci când puteam.

— Asta, spuse Qui-Gon, a fost cealaltă greşeală a ta.

Obi-Wan se uită în jur după Siri. Ar fi trebuit să fie chiar în spatele lui. Dar nu era. Alarma porni în interiorul lui. Siri se ducea întotdeauna acolo unde era bătălia.

Şi unde era Ona Nobis?

Obi-Wan se întoarse şi alergă înapoi pe coridorul lung. Se întinse spre Forţă, căutând-o pe Siri. Era aproape. O putea simţi. În vremuri de pericol, legătura lor devenea mai strânsă. Era deasupra lui. Alergă la scară. Se curba în sus şi o pierdu din vedere în întuneric. Obi-Wan urcă. Se oprea la fiecare etaj, dar nu auzea şi nu simţea nimic. Ea încă era deasupra lui. În cele din urmă ajunse la ultimul etaj. Se vedea un coridor lung, cu covoare groase. Frustrat, Obi-Wan se opri. Siri nu era nici aici. Observă o uşă mică în dreapta lui. Obi-Wan o deschise. Văzu o scară îngustă răsucindu-se în sus, spre acoperiş. În clipa aceea,

ştiu că Siri era acolo şi avea nevoie de el. Urcă scările, activându-şi sabia în timp ce alerga.

Năvăli pe acoperiş. Pentru o clipă, ochii îi fură orbiţi. Luminile festivalului erau aprinse mult sub el. Peluzele de dincolo erau negre. Porţiunea aceea a acoperişului era plată, dar era înconjurată de frontoane şi turnuleţe.

Văzu strălucirea violetă palidă a sabiei lui Siri. Era cu spatele la peretele acoperişului. Ona Nobis o încolţise. Biciul cu laser era înfăşurat în jurul sabiei lui Siri, aproape smulgându-i-o din mână. Siri îşi puse şi cealaltă mână pe mâner şi o ţinu, dar pierdea lupta. Ona Nobis scoase blasterul din tocul legat pe coapsa ei.

Obi-Wan atacă, chiar în timp ce întindea o mână pentru a direcţiona Forţa. Nu putea conta pe abilitatea sa de a muta obiectele. Dar Forţa curse prin el de data asta, zburând blasterul din mâna Onei Nobis şi făcând-o să se clatine uşor de surpriză.

Obi-Wan nu se opri, ci sări şi se răsuci în aer pentru a o ataca pe Nobis din cealaltă parte, lăsându-l lui Siri timp să se regrupeze.

Biciul se desfăşură, iar sabia sa îl lovi sfârâind. Fumul se ondulă în sus. Răsuci sabia pentru a o elibera. Ona Nobis întinse mâna după al doilea blaster.

Siri îşi strângea acum propria sabie şi avansa. Sudoarea îi udase părul şi tunica. Lovi spre Ona Nobis, dar vânătorul de recompense se răsuci scăpând de atac.

— Haideţi, copii, vorbi în cele din urmă Ona Nobis. Îşi dezveli dinţii. Puteţi face mai mult de atât.

Obi-Wan se catapultă înainte. Lucrând în tandem cu Siri, o flancară pe femeia vânător de recompense. De data asta, când îşi desfăşură biciul, el sări în sus pentru a-l întâlni, înfăşurându-şi sabia în jurul lui, astfel încât biciul să se încurce pentru moment. Ştia că Siri va profita de ocazie pentru a o ataca. Focul blasterului trecu pe lângă el. Fusese foarte aproape. Încă se învârtea în aer, ţinând bine de bici, cu fiecare muşchi încordat. Ea încercă să-l descâlcească din strânsoare. Avea o putere extraordinară. El îşi simţi smucită încheietura mâinii şi începu să cadă. Biciul spirală, din nou liber. Folosi căderea pentru a se răsuci încă o dată şi a o surprinde cu o altă lovitură. Al doilea blaster îi zbură din mână şi ea scoase un urlet de furie.

Siri înaintă ca să i se alăture în timp ce ateriza. Acum o

încolţiseră. Ea readuse biciul în modul normal şi îl trimise într-un zbor înalt pentru a se înfăşura de o conductă de scurgere din apropiere. El văzu că voia să fugă. Nu rămânea niciodată pe loc dacă simţea că pierdea.

Se trase în sus, peste Obi-Wan şi Siri, folosind biciul pentru a se propulsa mult deasupra capetelor lor. Pentru un moment, trupul ei atârnă nemişcat pe cerul întunecat al nopţii. Se ţinea doar cu o mână. Ce făcea cu cealaltă?

— Siri, ai grijă! strigă Obi-Wan, când apăru un al treilea blaster în mâna Onei Nobis.

În acel moment, Adi apăru prin uşa de pe acoperiş. Sări în sus, lovind biciul vânătorului de recompense şi tăindu-l rapid în două.

O privire surprinsă apăru pe trăsăturile încordate ale Onei Nobis. Atârnă suspendată în aer pentru o clipă. Apoi, rămasă fără ajutorul biciului, se prăbuşi înapoi şi căzu prin noaptea neagră, departe, mult dedesubt.

Capitolul 21

Qui-Gon, Obi-Wan, Siri şi Adi stăteau în faţa clădirii mici de lângă Senat, pe Coruscant.

— Gata? strigă Astri.

— Gata, răspunse Qui-Gon.

Astri apăsă întrerupătorul. Neoanele străluciră, etalând: NOU CAF NEA A L I DI I. Astri oftă.

— Cred că încă mai are nevoie de muncă. Asta obţin dacă îl folosesc pe Fligh ca electrician.

— Cel puţin mâncarea este bună, spuse Cholly. Ridică o bucată de ahrisa[1] picantă. Acesta este cel mai bun gust pe care l-am simţit vreodată.

— Mmmpf, fu de acord Tup, cu gura plină.

Weez îi întinse un şerveţel.

Astri le făcu semn Jedilor să intre şi îi aşeză la o masă centrală. Le turnă ceai.

— Nu-mi place să-l am pe Fligh ca partener, dar mi-a promis că se va îndrepta, spuse Astri. Şi el a găsit investitorii pentru noi.

Cupa se opri la jumătatea drumului până la gura lui Qui-Gon.

— Investitori legitimi?

— Desigur! Didi se repezi dinspre bar. Pierduse ceva din greutate în timpul bolii, dar îşi recăpătase obrajii rozalii şi temperamentul vesel. Fligh şi cu mine ne-am învăţat lecţia.

— Sper că da, murmură Astri. Tot ce ştiu, e că eu o să ţin registrele financiare.

— Sunt sigur că vei avea un mare succes, spuse Adi, toastând.

Astri se aşeză la masă cu ei.

— Au stabilit pedepsele pentru Zan Arbor şi S'orn?

Qui-Gon aprobă din cap.

— Au fost exilate într-o lume închisoare pentru tot restul vieţii lor.

---

[1] Ahrisa – tip de mâncare picantă, sferică, coaptă, de culoare maro, cu bucăţi negre de condimente, mici, amestecate prin ea.

— Nu-mi vine să cred că Uta S'orn i-a fost complice, spuse Astri, clătinând din cap. Cea mai bună prietenă a ei i-a ucis fiul şi totuşi a continuat să facă afaceri cu ea!

— Nu subestima niciodată puterea lăcomiei, spuse Adi sobră. Uta S'orn a vrut să facă avere. Jenna Zan Arbor i-a oferit o oportunitate. Ea a sprijinit compania ştiinţifică de pe Belasco.

— Planurile lor aproape că s-au stricat când interesul lui Zan Arbor a deviat către Forţă, adăugă Qui-Gon. Faptul că prietena ei avea un fiu sensibil la Forţă, a fost prea tentant pentru ca Zan Arbor să poată rezista. Şi, când Uta S'orn a aflat ce s-a întâmplat, lăcomia i-a depăşit furia şi durerea.

— Sunt o pereche destul de bună, spuse Siri făcând o grimasă.

Astri se ridică pentru a prepara masa de prânz pe care le-o promisese Jedilor. Siri îi făcu semn lui Obi-Wan şi îl trase într-un colţ liniştit.

— Am vrut doar să-ţi spun că m-am bucurat să te văd pe acoperiş, ajutându-mă să lupt cu Ona Nobis, spuse ea. Cred că te-am desconsiderat pentru că ai fugit de lupta de pe Sorrus. Nu înţelesesem cât de puternică era. Ar fi putut să mă omoare, Obi-Wan.

— Nu-mi pot imagina asta, spuse Obi-Wan. Jena de pe faţa lui Siri îl făcu să vrea să atenueze situaţia. Tu eşti cel mai bun luptător Padawan pe care l-am văzut vreodată.

— Cu excepţia ta, spuse Siri. Am luptat cu tine în Templu de multe ori în timpul exerciţiilor, Obi-Wan. Nu ar fi trebuit să pun la îndoială abilitatea sau curajul tău. M-am înşelat.

Cuvintele păreau smulse din ea fără tragere de inimă.

— Şi eu m-am înşelat, spuse calm Obi-Wan. După cum bine ştii.

— Adi spune că am învăţat o lecţie importantă, continuă Siri. Făcu o faţă ironică. Şi urăsc să învăţ lecţii. Am fost prea sigură de propriile mele abilităţi. Chiar dacă sunt Jedi, nu sunt invincibilă. Sunt mulţi în galaxie care mă pot învinge. Acum înţeleg de ce am fost învăţaţi, iar şi iar, că motivul nostru trebuie să fie sigur, iar concentrarea totală. Am subestimat partea întunecată a Forţei. Voi încerca să nu o mai fac. Şi acum ştiu că nu voi fi întotdeauna cea mai puternică. Nu îmi va mai fi frică să recunosc când sunt slabă.

— O lecţie importantă pentru un Padawan, spuse Adi,

auzindu-i.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon.

— Şi pentru Maeştri Jedi încăpăţânaţi.

Qui-Gon luă o înghiţitură de ceai.

— Habar n-am despre cine vorbeşti, spuse el, cu ochii sclipind.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un

Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile

îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu

acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ…

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul

democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din

Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor

libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

